PARADIGMATA
ET
HISTORIÆ MORBORVM
OB RARITATEM OBSERVATIONE DIGNISSIMÆ,

Quarum lectio non minùs rei ipsius grauitate, & admiratione, quàm vtilitatis vbertate est ad medendum & præsentiendum profutura.

Authore M. GVILLIELMO BALLONIO D. Medico Parif. Celeberrimo.
ET
Æditore M. IACOBO THEVART D. Medico Parisiensi.

PARISIIS.

M. DC. XLVIII.

LECTORIBVS BENEVOLIS

GVILLIELMVS DE BAILLOV MEDICVS ἐυπράττειν.

Æpè illud vsu-venit vt quæ nobis obuia sunt, & sub sensum cadunt, ea nobis in nihilo habeantur: contrà ea mirari soleamus ac amplecti quæ à nostris sensibus sunt remota. Et tamen in iis quæ ob oculos, aut ponuntur, aut forté incidunt, vis magna poni debet: quòd eorũ obseruatio ad communem rerũ eximiarum effigiem animo imprimendam plurimùm sit profutura. Relinquamus externa, in domesticis diligentiam nostram acuamus. Cum hoc opusculum rei medicæ sit accommodatum, è communi foro res est à nobis repetenda. Quoties noui morbi incognitique in dies surgunt ac nascuntur, qui à plerisque negliguntur? Sed id malè, magnóque ægrotantium incommodo. Quod eò ab illis prætermittitur, aut quod omnium morborum vt est nomen idem, ita & rationem, & ideam, & indolem eandem esse falsò crediderunt: aut quod ignorant quorsum rerum singularum obseruatio pertineat, & quantum adiumenti sit allatura: aut, cum sibi persuadeant inde nonnihil & ad laudem, & ad cognoscendum opis contingere posse, hoc tamen flocci faciunt, & turpi otio languère malunt. Quorum vt sinistra leuetur opinio, ignorantia adiuuetur, & ignauus in re fructuosa animus stimuletur addito minimo calcari, vno id verbo res potest explicari. Nemo ignorat ex singulorum in quoque corpore cognitione vniuersam ac generalem rerum in arte medica comprehensionem fluxisse: in qua communium theorematon omnis ratio vertitur, & tota vis posita iacet. Et cum admirabilis iste cursus ac progressio ceperit inde, minimo ex isto principio in tantam copiam & rerum vbertatem sensim increscens: ne mirum sit si quæ rara sunt & communem aliorum opinionem superant, ea necesse sit proponi & ad communem vsum accommodari. Vt enim fructuosa fuit eorum quæ vt plurimùm contigère cognitio, ita minorem non est habitura

apud eruditos homines qui otio non abutuntur, autoritatem eorum quæ rarò eueniunt operosa obseruatio. Aut si illa in loco aliquo ponitur, cur hæc exulabit? Quanquam, nisi nos in nostra opera industriaque excitanda cœcutiamus, pluris faciendum putamus id quod rarò venit, quàm quod sæpè sese iactat in populo, vt nullus sit qui etiam in quadrimo eius notitiam non profiteatur. Nam vt rariorum rerum obseruatio eruditorum ferit sensus, ac eis adblanditur: ita in tritis vulgaribusque rebus imperitæ multitudinis dissoluta industria versari solet. Qui in theatris laudem quærunt aliquam, dum mores hominum ficto simulatoque sermone, aut persequuntur, aut informãtur, non quod omnibus notum proponunt, sed reconditum aliquid & inauditum vulgo exponunt, vt ex adumbrata simulataque fabulæ serie aliquid expressum verúmque eliciatur: Eodem modo in arte medica, cuius non vbique non adest vsus, sæpè ea quæ præclara minusque sub sensum cadunt, notari debent, vt in iis quæ euenturæ sunt aliquid sit quod meminerimus, ac ne frustra res admiremur, ac si nil tale vnquã contigisset. Quod multis qui popularem gratiam venantur ex vsu fuit, qui vt suam ignorantiam occultent, aut rei occultæ & à communi sensu remotæ nonnullam explicationem venditent, tum demum gloriantur cum quid nouum euenisse vulgo persuadent. Nam si ex animo res processerit, nec opinionem rei euentus fefellerit, publicandæ suæ industriæ inde occasionem quærunt, cum tamen potius fortunæ talis euentus sit ascribendus; sin quid aduersum euenerit, ad rei difficultatem nunquã antea à quoquam perceptæ confugiunt. Ac dum eorum quæ rarò eueniunt (eueniunt tamen, sed hoc fugiunt non aduertentes) ignari de populo malè merentur, iustam se satis occasionem prætexere putant, si se rei difficultate & insolentia defenderint. Quod vt effugiamus, ex propriis obseruationibus, & veterum Neotericorumque scriptis nonnulla morborum rarò in vulgus sæuientium παραδείγματα elicere voluimus, vt hæc animis nostris retenta impressaque proficiant. Nam & ita admirationis in morbis (quæ admiratio artem obscurat) occasio omnis tolletur, & similibus exemplis eruditi quod erit muneris, procum exemplorum prolatio summa cum delectatione autoritatem & sequemur, fidem orationi afferre soleat. Valete.

GVILLIELMI BALLONII MEDICI PARISIENSIS CLARISSIMI PARADIGMATA, ET

HISTORIÆ MORBORVM OB RARITATEM obseruatione dignissimæ, quarum lectio, non minùs rei ipsius grauitate, & admiratione, quàm vtilitatis vbertate est ad medendum & presentiendum profutura.

HISTORIA PRIMA.

DOminus de Montgeron in multa apud Henricum III. gratia inter 4. & 5. costam vulneratus fuit, & pugio rectà quidem adactus erat, & mediastinum penetrauerat, deinde paulùm inflectendo opposi-tam penè partem attigerat. Et minima etiam sectione sedes ipsius pugionis indagari potuerat, & fluenti sanguini, deinde supresso exitus parari, ac si contraria & opposita fuisset apertio. Sed vt sæpè summorum virorum, & fiduciam rerum magnarum habentium cæcitas est maxima etiam in rebus minimis, quod ratio, quod tactus, quod tumor quidam eminens principio dictitabat, nimirum fieri debere eo loco apertionem, id differtur, negligitur, tandem necis occasionem allaturum. Ingens fuit hæmorrhagia, insignis alicuius rami venæ ἀζύγου cæsi argumen-

tum. Iussus omnino quiescere. Nulla tussis penè toto morbi tempore, Difficultas spirandi exigua, Poterat in vtrumque latus dormire. Quidam ex Medicis volebat experiri, num alacer esset in se erigendo, iubebat vt sese æger paulum erigeret; maximè vt detegeretur, num aliquid in capacitate esset, quod motu ipso deprehenderetur. Sed, vt inter pares inuidia facilè se iactat, aliis id non placuit; maximè vero quòd eius opinionis autores primi non essent, & tamen id ad explorandum maximè fuerat opportunum, post 4. diem initum consilium (quoniam vulnus ad cicatricem tendebat) super iis quæ ad vulnus attinent, num tuto sineretur claudi, an vero dilatandum foret, an omnino claudendum, diuisæ fuerunt sententiæ. Alij omnino debere claudi censuerunt, quòd multum sanguinis & spiritus effluxisset, quòd nil alienum videretur in capacitate contentum, quòd Gal. & Guidonis consilio vulnera thoracis primo quoque tempore essent ad cicatricem ducenda, alioqui fistulæ metum esse, & sphaceli alicuius, aut syderationis in pulmone, qui alioqui alieno aëri & externo assuetu, facilè affici alterarique posset. Naturæ negotium dandum, viam esse ad os, ad vrinas, aut intestina. Pleuritides beneficio naturæ transsumpta exuctaque materia curari. Alij contra nitebantur suspecta esse ægri bona & præter rationem alleuationem. Insigne vas incisum, sic non esse probabile, vt intra quatriduum clauderetur. Formidabilem esse cicatricem externam; quòd cum pars interna sit mēbranosa, proptereáque amplius vulnere diducatur quàm carnosa, & tardius coalescat quàm ipsa carnosa, metus sit ne falsa opinione internæ membranæ ad cicatricem perductæ, præter opinionem vulnus refricetur & refringatur. Ac tum fortè non amplius locus erit pyulco, aut euacuationi suppressæ saniei. Dicebant nil referre, si benè habere videretur primis diebus, sed expectandos alios dies criticos, & quid serus vesper veheret. In his vulneribus tuta omnia timēda esse. Non metum esse debere fistulæ, nisi vulnus consenuisset. Non ita metuendum esse ab externo aëre, quòd plus detrimenti esset affuturum à suppressa sanie, aut pure, quàm ab externo ambiente. Et qui dictum est naturæ opus committi debere, & aliàs tutiores vias confinxisse naturam: contrà dictum nouercam & brutam esse naturam, & aliquando veluti consultò, pus & saniem ad tempus seruare; quod cum cōmodè excerni non potest, repentina mors obtingit. Sic satius esse cum vulnus hiet & pateat, si quid alienum sit, illac expurgare, quàm aut nouas vias

comminisci, aut occlusum obseratumque vulnus denuò aperire, magna enim esset ignorantiæ suspicio, & iuncta crudelitatis opinio; immò & tutissimè fieri illo loco, & vulnus patere affirmabant & locum esse idoneum sectioni in purulentis. Qui præerat omnia sic moderari voluit, vt vtrique parti adblandiretur: at istæ blanditiæ & temperamenta ægrum perdiderunt, desitum est vulnus cicatricem contrahere. Triumphus antè victoriam canebatur. Iam satagentium quorumdam Chirurgorum auaritia, sibi loculos amplissimos acquirebat ad emungendam regiam liberalitatem, attentiores ad rem erant, non ægri rem, sed suam. Regis qui frequenter aderat (æger enim erat amicus Cæsaris) beneuolentiam aucupari volebant, & in hoc omnis eorum ratio, animus, industria, & negotium otiosum versabatur. Iam libellos supplices vulgo placets, ad demerendam Regis liberalitatem porrigebant. At Regis nimia diligentia & amor ad præcipitandum ægrum nimius fuit: omnes enim id vnum studebant, vt Regi placerent, vt aliquid agere & dicere viderentur; sic salus ægri negligebatur, & si quid aliàs malè gestum fuit, hîc malè gestum est. Itaque Regis spes fallitur, ægri salus deseritur, foro & scænæ seruitur, auaritiæ loculus quæritur, mons parturit, nascitur ridiculus mus, & his artibus in opprobrium & artis Medicæ & Chirurgiæ omnia conuertuntur: minùs enim benè tractatur quàm aliquis de plebe homuncio, aut scrutorum venditor. Porro supprimitur sanies in thorace multa, febris perseuerat, alui profluuium, macies, tandem de repente difficultas spirandi, ῥέγχος, & inde mors, hæc contigit circà 33. diem à vulnere. Apertum cadauer, 3. aut 4. libræ sanguinis saniosi in capacitate thoracis inuentæ sunt, corpus ipsius pulmonis non erat vulneratum, sed tamen per ichoris contagionem erat velut tabo infectum, & membrana succingens erat syderata. Mirum quòd toto morbi tempore nulla pene tussis fuit. Si tantulá pars humoris pleuritim facientis tussiculas adfert, cúr non tanta saniei pars in thorace & circùm mediastinum suppressa? nullus dolor lateris, nullum sputum cruentum.

2. Nobilis vir in bello ciuili perfuga multa tulit incommoda; in tot tantisque discriminibus cœpit laborare destillatione à capite postico, præsertim in humeros & ceruicem, hinc colli ac ceruicis contorsio quædam. Et cum tempore occursum non fuisset remediis ad id institutis, ita malum increuit, vt facies in posteriora detorqueretur, & non nisi magno conatu in anteriora reflecteretur.

At siue bibere, siue edere, siue loqui vellet, funiculo in eam rem comparato retrahebatur caput aliorsum inclinans. Nunquam Lutetianis Medicis quidquam tale videre contigerat. At laborandum fuit in specie morbi inquirenda, & remediis accommodatis. videbatur nonnullis vnius partis esse resolutio, quæ alteri conuulsionem attulisset, quod non erat credibile, nam in eodem statu pars perpetuo permansisset. At reducta facies in suum locum nisi magno conatu & magno cum dolore sisteretur, conuulsiuo quodam modo statim reuellebatur in postica, magnâ omnium qui aderant admiratione. Conuulsio erat reuera, & omnes musculi erant affecti & viscoso frigidoque humore imbuti, qui discussus vsu rerum calidarum affectum sustulit.

3. Mirum & inauditum quod contigit D. Colino Scabino Caletensi Synocho febre putrida laboranti. illi multoties educitur sanguis, febrilis incendij restinguendi gratia, vnâ horâ, aut alterâ post celebratam phlebotomiam, sanguis vasculis exceptus vermiculis plenus conspicitur, vt in putri & verminoso caseo obseruari solet. Nihilominus conualuit. Causam tantæ putredinis referebant Medici ad grauem malignamque exhalationem in aëra sublatam ex vacuata cloaca ciuitatis inquinamenta, & purgamenta excipiente, quæ ambientem permixtione labefactauerat, & exitiali labe conspurcauerat.

4. Cuidam mulieri quinquagenariæ obortus in ventre tumor, hydropis opinionem faciebat. Ante morbo graui afflicta fuerat, victa ars malo graue symptoma non arcuit. Has tumentis aqualiculi molestias menses aliquot tulit, donec in hydropem cõfirmentur. Fœditas coloris, carnis ac molis collapsus, marcor & eminens abdominis tumor asciten significabant. Afflicta annos aliquot morbo ac symptomate victa excessit. Apertum cadauera, qua intercus copiosè erupit, lien ac iecur vitium fecerat. Intestina velut tabo infecta conspiciuntur. Nec alia occultior diuturnæ calamitatis & mortis occasio quæsita est, donec in latrocinantis & penitus scrutantis Chirurgi conspectum se mesenterium dedit. Occurrit aliquid insolens cuius nouitas non tam admirationem peperit, quàm admiratio expectationem superauit, omnibus stupor fuit; inuentum est mesenterium ab intestinis separatum & absolutum. Pondere, qualitate, abscessuum insolentium, tanquam latentium scaturiginum vbertate, suprà quam credi potest fuit prodigiosum. Dena pondo pependit, densum, corpulentum, succulentum

plus iusto. Longius, latius & altius quam natura ferret. Sed abscessuum perennitas maiori admirationi fuit. Nam & melicerides, & steatomata pullularant. Tumores ex iis quidam adeo increuerant & satiati fuerant, vt exigua punctione ingens humoris mellei copia æstu quodam exundaret. Multiplices tumores & lacunas humoris varietate, aut prudens, aut inconsulta natura quasi cellulis distinxerat. Aliàs coacta ac conglobata materies atheroma potiùs exprimebat; aliàs ob solutum, sed aliquantulum viscosum quem continebat humorem in meliceridon familiam tumor erat potiùs natus cooptari. Chœrades non apparebãt, sed hic humor in naturam strumosam fortè degeneraturus erat. Sic omnia monstrosa. Digladiabantur etiam anatomes gnari & ancipites erant, an esset mesenterium id quod apparebat, an quid aliud. Stupore quodam, nutu, renutu, hæsitatione potiùs rem definiebant ac diiudicabant (aut se fingebant diiudicare) quam graui aliqua ratione. Ex mutuo ore alij mutuo pudibundi ac dubitabundi pendebant. Ita herclè hæc pars tanquam deformata & in aliam naturam μεταπλαϑεῖσα naturam propriam ac formam exuerat.

Nobilis phreniticus per nouem dies decubuerat. Nulla arte conciliatur somnus, circà nonam noctem omnia exacerbata. Exiliebat, & medico assidenti manum afferre volebat. A ministris in lectum coniectus est, fingit se dormire. Inopinatò è lecto surgit, & è sublimi fenestra, in medicum qui in area stabat incidit præceps. Miraculo sanitati restituitur. Putant casu discussam materiam, copiosæ vrinæ fluxerunt, simile quid apud Hipp. lib. 5. epidemiorum. Cuidam crurum rigor erat, & diuturnus: fortè in lapidem cecidit. læsum caput est, vertigo oborta est. desiit malum vetus. 5.

Mulier paupercula se vtero gestare opinabatur, venter intumuerat valdè. Exacti sunt perfecti fœtus menses, nil producitur, tumor perseuerat. Alij eam hydropicam existimant, alij molam gestare autumant. Posteriorum opinionem euentus meliorem detexit. Nam cum annos sedecim has tumoris molestias tulisset, emaciata interiit. Aperto cadauere apparuit vterus, vndiquaque distentus. Magnam cucurbitam & profunditate densitatéque, & amplitudinem referebat. Adeo induruerat vt apprimi digiti non possent. Crassities digitorum quinque penè erat, pendebat pondere libras nouem cum dimidio. In capacitate interna, massa quædam carnea concreuerat, quæ pertinaciter interno corpori vterorum adhæserat, immo in ejus naturam penè coaluerat. Molam 6.

esse putabant, quæ flexu temporis diuturnioris ita vteris ipsis magno adhæsu & pertinaci coniuncta, in similem naturam vna sui parte coiuerat. In colo vteri abscessus erat steatomatis naturam referens, cornua manifestò apparebant, testiculus tantùm vnus erat. Miraculò multis dissecta hæc pars exhibita est ad spectandum.

7. Ioannes Hualdus annos natus viginti & duo, de dolore capitis queritur, humiditate cerebri effusa in opticos neruos occæcatur. Aduersus id omni præsidiorum genere oppugnatur, nil proficitur, immo & empiricorum præsidia aduocantur. Audio tãdem visum aliquatenus recuperasse, dolores perseuerant capitis intolerabiles, omnium remediorum vim malum superauit. Præ mali diuturnitate & vehementia interiit. Aperto cadauere abscessus reperti sunt in processibus (quibus vires & munia certa à natura tribuuntur) mammillaribus. Illos abscessus melicerides vocare possis, quamquam ad scirrhum proximè accedant. Os frontis erosum erat & perforatum vi humoris acrimoniaque; foramen erat instar quadrantis qui tres denariolos pendet. Circum foramen obsita erat caries multa quæ tempore exedisset. Ossa autem ethmoidea parte interna magis cariem contraxerant, & paulò antequàm interiisset nec videbat, nec odorabatur. Conuulsus interiit. Vno ante quam interiisset anno pedes incuruos retractosque habebat, adhibitis particularibus frictionibus ex hydrargyro, ista contractio sublata est. Sed antequam fatis concedit, præ conuulsione & manus & pedes incuruantur, & sic miserrimè suum diem obit. Putabant venefico poculo imbutum, sed male. Sed tanta fundi calamitas non aliunde orta erat peritiorum consilio & opinione, quàm à latente luis venereæ veneno. Atque reuera signa aliquot paruerant: sed in primariis istis liberis, si quid peccatum sit, omnia solent leuiora æstimari. Contendebant quidam eum ad luis venereæ curationem adigi debere, vndelibet hoc malum natum foret: sed metu pecuniæ amittendæ ex venditione magistratus in quo erat constitutus, aut ne ea de re eliminaret quiddam, curatione supersessum est. Nec dubium est quin spes aliqua curationis superesset, si plus valuisset virorum bonorum sinistrum aduersumque rerum exitum metuentium autoritas certa ratione roborata, quàm aut amittendæ pecuniæ metus, aut fucata nonnullorum opinio malo adblandiri solitorum.

Tamen & abscessus illi & ossium caries potest ab alia causa quam à venere aut veneno oriri vide quod scripsit Hipp. lib. 2. de morbis cap. de carie ossis capitis.

Claudius Prior cum sumptuum metu medicos consulere ne-

glexiſſet intolerabili ſiti cruciabatur. Hanc mero ſoluere nitebatur. Adaugebat magis. Viſcera habebat calidiſſima, intemperantiſſimè vixerat, & malè affectos pulmones maléque affectum iecur elephantica facies demonſtrabat. Malo vires quærente raptis ſurſum humoribus & aluo aſtricta penè ſuffocatur. Stertit, lingua denſatur, apoplecticus quodammodo fit. In ore denſitas iſta linguæ remanet, circum venas ranales batrachion naſcitur, in gargareone quoddam ἐπιφλόγισμα, ac ſi angina eſſet ἐρυσιπελατώδης, loquendi magna difficultas, omnia ex arte fiunt: tamen cum non febriret multum, inopinatò ſeptimo die natura irritata moliri vult aliquid. Neſcio quæ materies in pulmone concluſa mouetur, ac ſi abſceſſus aliquis eſſet. Iactatur, reſurgit ſæpè, ſtertor, mors. illa ſitis ingens à pulmone calfacto ob pituitam putrem nata erat. Erat vel eryſipelas in pulmone impropriè dictum ab Hipp. denique hoc fuit peripneumonicon. Similè paſſus eſt piæ memoriæ Doctor Therſophus Galterus: cum enim inextinguibilem vnius menſis ſitim ſuſtinuiſſet, oborto leni dolore lateris, intra quatriduum interiit. 2. de morbis.

Mirum quod obſeruatum in aperto cadauere cuiuſdam virginis: ea cum per menſes aliquot laborauiſſet, & iam de hydrope metus eſſet, vi morbi interiit. Internum corpus obſitum erat exiguis admodum abſceſſibus, quorum infinitus erat numerus. Sebum contentum in iis videbatur: ſpeciem internarum chæradon putabant. 9.

Nobilis mulier frequenter animo deficiebatur, omnibus remediis magnam & malignam vim morbi oppugnantibus conſulebatur. Aperto cadauere in ſiniſtro cordis ventriculo repertus eſt exiguus quidam grumus ſanguinis qui ibi concreuerat, hinc repetinæ mortis occaſio. 10.

In obſidione Rupellæ cuidam nobili globulo ſclopetario transfoditur pectus à coſtis mammæ ſiniſtræ ſubiectis ad infimas nothas coſtas lateris dextri; præſertim quà parte ſita eſt cartilago xiphoides: hoc tamen vulnus curabile fuit. At anno poſt obortus dolor eſt intolerabilis colico ſimillimus qui nulli ceſſit remedio. Eo extincto apertum cadauer. Inuentum eſt diaphragma parte ſua carnoſa perforatum ſuperiore ictu. Atque foramen illud aliqua ex parte obductum erat caruncula quæ circum accreuerat. Tamen per reliquam rimulam colon inteſtinum ſenſim ſubiuectat thoracis regionem, deinde per attractionem quandam maiora 11.

ſui parte ingreſſum fuit: idemque contigit quod tenui vulpeculæ apud Horatium, cum enim intumuit egredi non potuit. Denique vt fit enterocele in ſcroto, ita enterocele facta eſt in pulmonis capacitate.

12. Alteri à ſimili ferè in diaphragmate vulnere, ventriculus ſubiuit pulmonis capacitatem ſenſim, & intra breue tempus interiit.

13. Mercatori dolor ſummus ad ſpinam dorſi, annum integrum laborabat. Quòd aliquando lue venerea infectus eſſet, id attribuebant veteri morbo. Ter aut quater litus eſt. Nihil malum quieuit. Tandem ſurſum deorſum ingens ſanguinis copia excreta eſt. Aperto cadauere Aneuriſma compertum eſt in diuiſione magnæ arteriæ ad ilia, quà parte ſpinæ incumberet.

14. Ioanni Formaget dolores ad vtrumque hypochondrium ac præſertim ad ſiniſtrum. Solo manus apulſu dolebat, manifeſtus erat pulſus in liene. Nos aneuriſma eſſe ſuſpicabamur. Eodem die quo ſecta vena exolutus eſt diffuſo affatim ſanguine. Putruerat lien, & grumoſi ſanguinis ſiniſtro in hypochondrio magna copia reperta eſt.

15. Cuidam omnes arteriæ micabant manifeſto. Mirum id fuit. Inſtituta diæta curatus eſt.

16. Mulier præpinguis macreſcere volebat. Creta & aceto ſæpè muliercularum & empiricorum conſilio vſa eſt. Hinc pylori conſtrictio inſecuta eſt tanta, vt inde mors euenerit.

17. Cuidam lien ſua mole iecur ſuperabat. Crediderunt medici illud iecur à tanto liene in coctionis munere perficiendo adiuuari.

Fernel. c. 7. l. 1. phyſio.

18. Cuidam vnus tantùm ren erat, ſed mira magnitudinis mole alterius defectum compenſabat.

ibid.

19. Cuidam dolor capitis implacabilis circum ſuturam coronariam. Irrita medicamenta. Qua parte dolor deſignabatur, eadem facta ſcalpello ſectio. Non profuit. Aperto capite repertus eſt vermis inter caluariam & piam matrem ſitus. Si terebrata caluaria fuiſſet, ſpes vitæ aliqua fuiſſet.

20. Filius familiâs cladem gallicam patiebatur. Dum id clam eſſe vult, imperito barbitonſori rem credit. Hic rem paruifaciens nil intereſſe putat quo modo morbus curetur. Nam æger toto die ad prima munia redibat, deinde ſero benè cœnatus duabus horis poſt illinebatur hydrargyro: nox ita tranſigebatur. Mane circiter deci-

mam patris mensæ accumbebat. Et ita morbo defuncturum se putabat. Sed de repente centum penè locis tubercula apparuerunt atheromatis simillima, & paruarum lupiarum instar. Elephantiasis metuebatur. Remedia ad elephantiasin vsurpantur: media curationis via obiit.

Inueni cuidam magna in ventriculo cruditas erat, febris quotidiana successit. initio paroxysmorum syncope: deinde epilepticæ conuulsiones. Quid hoc rei? 21. *Hieronymus Sabucinus.*

Magdalenæ ad ædes diui Marci habitanti pes palpitare vehementer ex pollice dextro cœpit. Hæc palpitatio hinc rectà ascendebat per crus, femur & lumbos, donec ad caput perueniret, quo contacto desipiebat, postea statim conuellebatur spuma ad os facta. 22. *idem.*

Mulier quædam strangulatui matricis erat obnoxia. Sæpè in comitialeis conuulsiones incidebat ac syncopas. Hoc malum cum sæpiùs tulisset, nec vllo remedio liberaretur, excreto tandem è vulua nigro quodam humore & crasso, miraculo euasit. 23. *idem.*

Philosophus quidam intolerabili capitis dolore tenebatur, pars dolens in syncipite magnitudine digitum non superabat. Aperto capite crassior membrana ea parte in qua dolor excitabatur caluariæ adhærebat pauculo humore putri interiecto. Annotauit quoque autor idem quosdam comitiales factos fuisse quod pars vnguenti ex hydrargyro in aurem incidisset. An hoc verisimile est. 24. *idem.*

Cuidam familiaris erat prolapsio intestini in inguen, fortè illi bubo venereus oboritur, suppuratur. Aperitur scalpello pars. Ita dum cicatrix obducitur, ita firma fit pars vt via præclusa sit descensuro intestino. 25.

Coquus quidam difficultate meiendi tenebatur, aliquando suppressio erat vrinæ. Calculum in vesica, aut aliquid simile suspicabantur. Per quædam interualla malum repetebat. De repente interiit, subitæ cladis causa reperta est aneurysma ruptum, valdè enim erat dilatata arteria quæ vasis vrinariis subiacebat. Ac credibile dilatationem istam arteriæ difficilis mictionis causam fuisse. 26.

Grauidæ mulieri octauo mense abscessus ex aure erupit, filius eius hoc partu editus perpetuò purulentas aures habuit. 27. *Fer. c. 11. l. 1. de morb. caus.*

Quidam opimo corporis habitu, bibax, diebus octo ex ingenti corporis mole in magnam gracilitatem, citra vim morbi collapsus *Hip. 5 epid.* 28.

Idem de vrinis c.11. est. Et magnam vrinæ copiam profuderat, repentini collapsus & extenuationis causam.

29. Idem c.10. de febrib. forte idem D. Sangermano contigit cui erat familiaris vomitus. Quidam ætate florente epulans liberaliter, quotidie bilem vomebat. Hæc cessat vomitio; hinc ventriculi dolor immanis cum nausea & tussi inani. Vicies die rigebat citra febrem. Exactis diebus xv. tertiana corripitur; hac soluta resoluuntur omnes partes quæ sub capite sunt. Aperto corpore bilis prassina syncera reperitur in cauo iecoris pondo libræ membranis coercita, & huius portio in neruos spinæ iam irrepserat.

30. Quidam in cymeterio sancti Ioannis à lithotomis sectus, detracti quinque lapides. Mirum quod illi per totam penè vitam contigerat. Aluus nil penè reddebat nisi liquidum, aut solicitata pharmacis. Nesciebatur quò id esset referendum. Aperto cadauere repertum est in medio vnius crassi intestini annulus crassus & durus qui mediam penè intestini partem occupabat. Sic crassiora excrementa non poterant transmitti.

31. c.9. pathol. D. du Peron per 15. menses aluus liquidiuscula deiiciebat. Tandem excretus ingens lapis qui continebatur in intestinis. Fernelius multos recenset quibus ab intestinis lapides deturbati sunt etiam sine dolore.

32. Rassius obseruauit detracto pilo vno eorum qui in cauitate nasi nascuntur, cancrum teterrimum contigisse. Quod notandum, nè quid hîc temerè fiat.

33. Filia Bartholomæi Roland ventris tormina questa est, vomitiones assiduæ. Dolor nulli cessit remedio, dolore victa mortua est. Stylo abdomini immisso exiguo admodum foramine flatus erupit, & totum abdomen resedit. An non viuenti metu repentinæ mortis ista punctio fieri & potuit, & debuit. Audendum hercle desperatis maximè rebus.

34. Dolebat sartor quidam, & suppressionem quandam vrinæ patiebatur. Erat autem pituita obstruens vrethram quæ id faciebat. Ille dum niteretur, acu pituitam aut inducere, aut educere, ea fortè impacta isti pituitæ introducta est; tribus post annis eductus est ex lithotomo lapis. Hic sta acu erat transfossus. Nunquid id miraculi instar est?

35. Puero cuidam in pupillam oculi stilus acutus adigitur: aqueo autem humore effuso qua ictus fuerat oculus, minor aliquantò reddita pupilla est, corneàque in rugas contracta est. Sed qui effusus humor erat, collectus est, & in locum suum refusus, vlcere ad

cicatricem perducto sanitati æger restituitur. Rara hæc sunt: nam cum vlcus pupillam attingit & aqueus humor funditur cæcitatis certissimæ metus est; id tamen Galenus obseruauit cap. 2. lib. 1. de sympto. causis.

Cuidam Chirurgo cum per dies aliquot cum summa cutis siccitate & squalore febris assidua, periculum mortis crearet, ac iam de funere ageretur: audacioris medici consilio propinata aqua quantum ebibere posset: deinde vestimentis circumtectum corpus: sudores manauerunt: aluus liberior fuit, conualuit. Ab eo tempore familiaris fuit ob refrigeratas impendio partes alui fluor ex interuallis repetens. Iam annos 24. perseuerauit. Mirum cur maior offensio non contigerit. In methodi medendi lib. 9. vetat Galenus ne siccis calidisque corporibus aqua exhibeatur, quod partes solidas lædat, verba Galeni hęc ferè sunt: Intempestiuè aqua præscripta imbecillas corporis partes concutit, vnde nonnullis ilico spirandi difficultatem, conuulsionem ac tremorem conciliat. Minus iis tuta qui paucum sanguinis habent. Nam celeriter ad partes solidas venit. Tamen alio in loco in febribus hecticis in quibus carnium est consumptio aquam mirificentissimè laudat. Aquæ potus, vt ita duo illi loci concilientur, initio hecticarum & intemperiei calidæ siccæ confert, & dum vires vigent. Sed si contrà eueniat, quia nil in corpore est quod vim occurrentis aquæ debilitet & frangat, damnis augetur ægrum corpus. 36. 10 method.

Aristo. Mitilniensis corpore erat gracili, macro, & superius os ventriculi vt potè frigidius aquæ frigidæ assuescere nō posse sæpè animaduerterat. Morbo præhensus est, cui profligando aquæ potum ex vsu esse medici colligebant. Ille verò contrà insistebat ne frigida propinaretur, alioqui, aut grauis singultus, aut conuulsionis metum adesse. Medici opinionis suæ defensores pertinaces frigidæ poculum propinant. Contigit vt æger prædixerat. Nam conuulsus inde interiit. Quod diligenter notandum est vt aliquid consuetudini tribuatur. 37. Gal. 1 l. de cōsuetudine.

Inexhaustâ siti cruciatos & ab ea nonnullos intereuntes vidit Galenus. Primum eum qui viperam (dipsadem esse suspicatur) comederat: item qui vinum in quod fortè, inciderat hoc animal, tum qui vetus vinum ad ebrietatem hauserat. Nec non qui in naui siti diuexati temperare sibi non potuêre quin marinam aquam biberent, ij celeriùs interierunt, quam qui ab ea temperarint. 39. Gal. c. 7. l. 1. de caus. sympto.

39. Vomitus cruenti & munctionis cruentæ ac hæmorrhagiæ causa esse potest hirudo, aut bibita, aut inter natandum naribus ducta. Et Galenus ita de homine integrè sano sensit qui cruentum euomeret. Nam fortè ille in fonte paruam hirudinem hauserat quæ tempore increuerat: alius cruentum eodem in nare adducto animali emunxit.

Gal. c. 5. l. 4. de loc. affectis

40. Fernelio occurrerunt qui cum nonnulla respirandi difficultate laborarent, ab exercitatione incalescentes lapillos tussiendo è pulmonibus extunderent. Alij pilulas erui, aut pisi magnitudine. Ac idem obseruasse se fatetur Galenus in libris περὶ τόπων πεπονθότων.

Fer. c. 10. l. 5. patho.

Gal. c. vlt l. 4. de locis affect.

41. Antipatri medici notanda historia, & cuius morbus nonnihil dedit negotij Galeno, & sex mensium tempus exigeretur antequam notitiam causæ pulsus inæqualitatis haberet. Antipater omnem in multis pulsibus, immo & in vna pulsatione inæqualitatem querebatur. Causam ad vitium pulmonum, nempè ad obstructionem Gal. referebat: obstructio autem & angustia, aut cum febre est, aut necessario cum orthopnœa, neutrum aderat, quod mirum. Causam autem cur orthopnœa non esset Galenus sensit quod humor viscosus nō asperas sed leues arterias tantum occuparet. Inde notandum non omnem arteriarum pulmonis obstructionem difficilem anhelitum afferre, sed quæ in asperis non autem læuioribus est arteriis. Sed quæ in læuibus est, tandem malo increscente repentinum affert interitum, vt Antipatro quoque contigit.

Cap. vlt. l. 4. de locis affect.

42. Septennis puella diarrhœa correpta plures dies grauidam olidamque materiam aluo reddit. Consilium cum mulieribus ceptū est, in eam rem largè cytoniatum exhibetur. Aluus inde omnino restitit. Eâ suppressâ sæua tormina excitantur, adeóque intumescit venter vt repentè hydropica facta videretur. Inualescunt dolores, stercus per os reiicitur. Aperto cadauere cæcum intestinum adeo cytoniato obturatum deprǽhenditur, vt illac nil pertransire posset. Immo accidere potest vt illa putris acrisque materia pereso perforatoque intestino aliam sibi viam quærat. Hinc patet nocere plurimum si aluus fluens repentè supprimatur.

Fern. c. 9. l. 6. Patholog.

43. Senator sanus ex coniuge sana liberos omnes surdos suscepit, & multos; huius rei causam cæcam putant. Conformationis vitio tribuunt, sed vnde.

Fern. c. 6. l. 6. Patholog.

44. Alius cum Lutetiæ degebat sanos omnes liberos suscepit: si

Burdigalæ,omnes mutos & surdos. Item alia mulier sana coniugi sano iuncta,surdos habebat.Recens natis Fernelius,oleum amygdalinum amararum in aures instillabat. Auditum recuperabant.

Adolescens à vehemeti exercitatione cum molesta tussi torqueretur,vomicam integram oui columbini magnitudine extudit, in qua pus erat laudabile.Secuta hinc cruenta excretio. Conualuit. 45. *Fern.c.10.l.6. Patholog.*

Parrhisiis duo medici repente interierunt rupta vomica in pulmonibus, cum nec febris, nec inappetentia, nec aliud simile præcessisset. Quæstio. Quî fiat vt ita lateat vomica nec sui signum edat? cur non ab ea effertur vapor in partem vicinam qui leipothymiam afferat? hoc explicauit Hippocrates, Quibus suppuratio in " corpore latet, ea vel præ puris crassitie, vel loci non apparet. Sic " circum voluentis materiam membranæ crassities impedit quo " minus à parte quicquam mali exhalet. 46.

Quidam in vico templi fluxu alui laborauit. Sexto pòst anno interiit. Multis vomicis obsessum erat hepar & pars mesenterij syderata erat. 47. *Holler c. de alui fluxionibus.*

Monachus pici simillima excreuit. Extima algebant, de funere agebatur. Conualuit. Ne credas omnem qui per inferiora excernitur nigrum sanguinem malum esse & atrabilarium. Nam Hippocrates ait 4. aphorismorum per comparationem per inferiora melius esse nigrum deiici. Galenus vult illum nigrorem tarditate egressus acquiri. 48. *Holler. c. de dysenteria.*

Adolescens annos 12. natus bilioso fluore vnà cum febre correptus deiiciebat dysentericis similia, nigrum sanguinem. Sitis, extima algent, vigiliæ. Obiit 9. die. secatur cadauer. Oesophagus ad ventriculi os superius & medium thoracem syderatur, item & epiploon. pulmones vlcerati, & intestina. Sæpè in dysenteriis malum longiùs serpit. Relictis intestinis appetit malum aluum ipsam, præsertim cum corpus biliosum, partesque sunt imbecillæ. Qua ratione dysenteriæ vis ad aluum vsque pertineat videre est in aphorismo illo. Diuturnæ dysenteriæ si nausea & cibi fastidium superueniat, malum. 49. *ibidem.*

Alteri febris, vomitio, ventris dolor, deiectiones pici & nigro sanguini similes: 20. die mors. Inuentum est vlcus vstulatum in ambitu exesis omnibus tunicis ventriculi qua parte in pyloron decliuis est. Toto morbi tempore aluus procidebat. 50. *Holler.*

Et nos in fabro lignario obseruauimus rem commemoratione 51.

dignam. A malè curatis hæmorrhoidibus, & vi ſedi illatâ, rectum inteſtinum imbecillum redditur. Cuidam rheumaticæ diſpoſitioni obnoxius eſt, id eſt, ex quibuſdam interuallis ſanies olida & putris illàc manabat. Gulæ & abdomini ſeruiebat. Generoſioris vini amantiſſimus, habitu erat macer, ſqualidus. Cœpit non ita fluere iſta proluuies: hinc dolores ad imum ventrem: iactationes, carentia ſomni, inappetentia: tum faſtidia ciborum, & vomitiones perpetuæ: tamen à medicamentis leniùs habebat: & natura vim potius ferebat medicamenti, quàm alimentorum gratiam. Cum quid biberat ederatve ponderis ſenſionem habebat in ventriculo, & veluti de obice obiecto querebatur. Nulla arte vomitiones ceſſauerunt, febris lenta. Tandem conſumptio corporis, imus venter collapſus, partium extimarum perfrigeratio: Mors. Aperto cadauere gibbus liuebat, fundus ventriculi & pyloron ſyderatum: totus ventriculus putris & laceratus eſt, minimo ferè digitorum conatu.

52. *Holler. c. de dyſenteria. Gal. l. de ſang. miſſione aduerſus Eraſtratæos. Hipp.* Dyſenteriâ quidam detinebatur, repente ſuppreſſâ eſt, & pauló poſt inſanus redditus eſt. Et Galenus ſuppreſſione hæmorrhoidũ, & dyſenteriæ, nephritim atrabilarios morbos conſequi autor eſt. Nobilis pictor in fœdam ſtabiem ſuppreſſâ dyſenteria incidit. Et Hippocrates particul. 80. lib. 4. de diæta acutorum, dyſenteria quæ ceſſauit, aut abſceſſum, aut tuberculum efficiet, niſi vel in febres, vel in ſudores deſierit: & in Coacis ſcribit, Dyſẽteria intempeſtiuè ſuppreſſa abſceſſum in coſtis, aut viſceribus, aut articulis facit. *Hipp. in Coacis.* Cauſa cur ſuppreſſa ſemel dyſenteria aluus ita reſtringatur, eſt quia ſiccatur inteſtinum humore furibundo ſuppreſſo: & tum pus in inteſtinis manet quod tandem interficit. Quod in pleriſque obſeruatum. *Holler. c. de dyſente.*

53. *Holler. c. de ſtranguria.* Domino de Mancy calculoſi renes ſuppurarunt & colliquefacti ſunt, adeo vt pellicula externa remaneret. In aliis idem obſeruatum.

54. *ibidem.* Cuidam ſubitò reſoluitur veſica cum repentè dolor incidiſſet in os ſacrum & coccygis, vrina ſupprimitur. Tamen tuſſiens, aut manum pectini admouens reddebat. Rectum inteſtinum ἀναίσθητον redditur, clyſmata non ſentit. Admotis contra paralyſin remediis conualuit.

55. Primarius Collegij diuæ Barbaræ longa vrinæ ſuppreſsione diu uexatur. Vi remediorum aliquando meiebat, ſolus ren dexter calculo erat occupatus. Cur non ſiniſter officium ſuum fecit?

Nobilis quidam in pueritia sectus fuit. Grandiori dolores ad vesicam, calculi signa aderant. Cathetere tamen deprehendi non potuit. A male curata cicatrice abscessus & gangræna venit, interiit. 56. *Holler. c. de strangu.*

Mercatori omnia calculi signa, Catheter probare non potuit. Morruo duo magni calculi reperti sunt, singuli sua membrana inclusi. Membrana illa iudicium catheteris eludebat. 57. *Holl. c. de lapide vesicæ.*

Vidi puerum annos duodecim natum qui calculum in vesica haberet, intolerabili dolore cruciabatur. Interiit vno ante obitum anno, adeo putrem olidamque materiam meiebat cum dolore stranguriosо (vt sic dicam:) vt qua parte vrina vestimento hærebat in ea vermes nascerentur. Notandum hîc humorem pituitosum, putrem, & purulentum humorem (sine vlcere tamen) eadem symptomata inuehere posse quæ & calculus ipse. 58.

Aduocatus meiebat vermes à pituita in vesica succrescente. Alius intolerabili conciatu pituitæ quæ in crystallum concreuerat, partes aliquot excernebat. Quidam annos 20. vrinam cum capillitio vrinam excernebat. Præses pituitam lentam, corruptam magna quantitate meiebat. Notat quoque Hollerius à renibus pus excerni: nec necesse esse vt sanguis vnà excernatur. Item in pulmonibus & capite inuenti lapides. Et ab abscessu renum tabes contingit, hinc mors. 59. *Holl. de calculo vesicæ.*

Mulieri cum cruciatibus purulenta, vrina profluebat. Quarto pòst mense interiit. Duo calculi in corde cum multis abscessibus reperti. Renes erant integri & viæ vrinariæ. Mirum quî tantus dolor cruciaret. 60. *Holl. c. de lapid vesicæ.*

Mercatori dysuriam patienti signa omnia calculi. Secto non reperitur lapis. Ad collum vesicæ caro concreuerat. Idoneis consumpta remediis, conualuit. Obseruatione dignum est quòd mictus cruenti in plerisque perspiciuntur. Non tamen magno terrori esse debent. Nam annotat Celsus lib. 4. post vehemens exercitium sanguinis mictum contingere, quod lassitudinem à labore contractam leuat. Hoc autem præsertim iis contingit quibus solemnis euacuatio aliqua suppressa est. 61.

Aduocatus Perrot minimas caruncculas sæpè meiendo excernebat. An non id a renibus? 62. *Holl. c de mictu cruento.*

Moniali cuidam mictus cruentus: at & ob exercitationem potest contingere, & ob suppressos menses, (vt huic contigit) & κριτικῶς. 63.

64. Aduocatus Archambault ſæpè per os ſanguinem excernebat, per aluum & vnà cum vrina.

65. *Holl.c.de vermibus.* Puella album vermem latum, palmo maiorem ſatis craſſum reiecit per nares, nulla tuſsi, nullo vomitu antecedente. Præceſſerat acerbiſsimus capitis dolor per duos dies. obſeruauit Valeſcus de Taranta dolores capitis à vermibus eſſe.

66. *ibid.* In quodam cum præceſſiſſet lumborum & regionis renum dolor, è renibus ipſis cum vrina vermes reiecti ſunt.

67. Puer natus annos 12. ex interuallis longos vermes, albos è ventriculo reiectabat. Erat commotio, morſus, ſitiebat, angebatur.

68. *ibid.* Excretum vermem, Tineam vocatum, nouem pedes longum obſeruauit Valeriola. notat quoque Sanaronola vermem pedes 15. longum excretum fuiſſe, lib. de vermibus cap. 1.

69. Senex cum ea ſymptomata quæ & pueri conflictati vermibus, paſſus fuiſſet, quingentos excreuit vermes propinato medicamento è ſcordio & corallina.

70. *Holler.* Mulier ruſtica palpitatione cordis & inflatione ventris, ac ſi vtero gereret, laborabat. Vermes prodiêre quam plurimi, conualuit. Sæpè inſolentia ſymptomata vermes afferunt.

71. *Holl.c.de hæmorrhoid.* Nobili cuidam, cum in grauiſſimo renum dolore pus, ſanguinem & craſſam pituitam meieret, quia tumebat hæmorrhois, & dolor non cedebat remediis, apertione hæmorrhoidon, incredibili celeritate dolor conquieuit.

72. *Cap. de exitu ani.* Mulier nil excludebat ſtercoris, dolor in ano ingens, implacabilis. Speculo immiſſo nil apparuit. Tandem ſumma vi & eo conatu & dolore qui in difficili partu eſt, rotundum globulum è cæco inteſtino deiecit. Is globulus tunica erat inuolutus ſuberis ſubſtantia, herniâ laborabat.

73. Dominus de Vau-iour annos natus viginti cum palpitatione annos aliquot laboraſſet, aſſumpto caſſię bolo eodem die interiit. Quod iis contingit qui ea palpitatione moleſtantur. Omnes arteriæ euidenter in ſingulis ferè partibus palpitare videbantur. Aperto cadauere adeo omnes cordis valuulæ & magna arteria diſtenta viſa eſt, vt cor triplo, aut ſaltem duplo amplius videretur.

74. Nicolaus Magnus & nomine, & re, præ ingenij excellentia magnus à decimo nono ætatis anno palpitatione laborauit. Narrat ſe tum palpitationem incipientem ſenſiſſe cum annos vnde viginti natus contentiùs in vmbratili philoſophorum xyſto diſputaret.

Nam cum aliis aliud contingere soleat, non mirum si in ea contentione quidam in epilepsiam incidant, in palpitationem alij. Atque ab eo tempore ex interuallis ea palpitatio repetere solet, eámque ex stomachi cruditate originem habere credit. Nam flatibus erumpentibus leuatur plurimum: & cum accessio adest necessario illi decumbendum abstinendumque à cibo & potu. Exactis horis aliquot sudor manat toto corpore, alleuatur, cibum capit.

Puellæ tremor in sinistra parte in facie & thorace, non autem in partibus inferioribus si in sinistrum incumberet, mouebatur. Quiescebat autem in dextrum deuoluta. Mane & vesperi mouebatur, caloris & frigoris erat vicissitudo, suppressi menses annis ferè tribus. Facies saturato colore. Tenasmus, dolor stomachi, lien inflatus; huic vincula vteri erant resoluta. 75. *Holl.c.de exitu matricis.*

Dominæ de Rochepot cum varicosa esset hysterica affectione præhendebatur cum delirio, risu, lacrymis, oculorũ contractione. 76. *Holl.c.de hist. affect.*

Filiabus Præsidis Rothomagensis in motu vteri sursum quo ex interuallis agitantur, risus, præsertim dum paroxysmus instaret. Risum nec monitu, nec minis compescebant. Respondebant se non posse illum continere. 77. *ibid.*

Mulier cum 9. menses videretur vterum gestare, cum omnia paruissent quæ in legitimo partu accidere contingunt, nil aliud præter quædam animalcula ranis similia excreuit, cum multis purgamentis cruentis. 78. *Holl.c.de mol.*

Alia cum perfecto fœtu molam excreuit ac si aliqua esset superfœtatio. 79.

Cuidam cultello aperta, hernia aquosa fuit. Hinc in gangrænam, dolorem intolerabilem & delirium incidit, mors expectabatur. Excluditur multa aqua per vretram, concisa magna pars gangrænæ conualuit. 80. *Holl.c.de ent.*

Quidam diu pila palmaria luserat, lassus somnum iniit in peristerotrophæio. Repente elephanticus euasit. 81. *Sylu.com.in l. Gal.de febr.*

In colicis doloribus cauendum ne decipiamur. Nam sæpè in fine febrium, contingit à centro materiam regeri in abdomen, ibique dolores excitari colicis similes cum in intestinis nulli, aut exigui flatus contineantur. Sæpè humor biliosus ferit & distendit, doloremque excitat qui colicum mentiatur, interdum continentur abscessus à quibus dolores colicis non absimiles excitantur. Quod obseruauit Fernelius & nos post illum. 82.

Aduocatus Gilot dolore colico cruciari putabatur, sed frustra. 83.

Variis præsidiis tentata res est. Nil profectum. Post longa & multorum annorum tormina, quibus non decumbebat, sexto quo decubuit die, interiit. Huic colon qua parte vicinum reni sinistro col-
Holl. c. de colico dolore. lecta veluti cartilagine dura in scirrhum obdurerat interiore cauitate eo tumore intercepta. Atque ita nil transcurrebat. Parte dextra colon ad instar magnæ vesicæ dilatatum medicamentis erat. Superiecti vicinique musculi abdominis & peritonæon erant saniosa.

84. Hieronymus Germanus colicum dolorem pati putabatur. Quarto die interiit extimis ante frigentibus, languente pulsu, sanguineis spectris ob oculos obuersantibus. Huic interna in visceribus & intestinis inflammatio & putrilago erat.

85. Sacerdoti colici dolores acerbissimi. Secuta deinde est paralysis quæ sedatis doloribus remansit. Nam & vi doloris, & per modum abscessus irritata materia παράλυσιν, potest afferre. Id frequenter contingere asseuerant Pictauiensibus.

86. Mulierem sexagenariam vidimus quæ fluore tetro muliebri conflictabatur, diu perseuerauerat. Nescio quo remedio repressus est, hinc natus diabetes sæuissimus quo emaciata tabefactaque interiit. Narrauit nobis se in renum regione sensum ingentis frigoris sæpè præcessisse.

In tumore abdominis & hydropis specie multa sæpè obseruantur memoratu digna. Nam & pars detumet & euanescit sine manifesta excretione.

87. *Holler.* Negotiatori Parisiensi in Angliam profecto cum is intumeret valdè, tumor miraculo quodam subsedit, euanuit morbus, nec rediit. An quod tumor partim vi caloris naturalis cum viscerum robore coniuncti discussus fuerit, an quod adiutus fuerit ab aëre marino cui se commiserat in negotiatione?

88. Cuidam hydropico sudores toto corpore manarunt, & aqua totum corpus diffusum erat, hinc curatio.

89. Piscator 12. menses quartanâ laborarat: huic malè curatæ & ob improbam victus rationem hydrops successit. Deinde sursum translata materia conuulsiones epilepticæ & terrificæ, tumor faciei admirabilis: delata deorsum tumorem pedum & scroti attulit. Hydrocele, testiculorum phlogosis & metus gangrænæ: sectus
Hipp. in coacis est. Conualuit, tametsi pronuntiarit Hippocrates epilepsiam hydropi superuenientem desperatam esse, in Coacis.

90. Cuidam ad viuum secti sunt vngues: abdomen intumuerat; exercuit

exercuit corpus: per extimas partes aqua defluxit, conualuit.

Alteri abdomen tumidum habenti alui fluor: detumuit aqualiculus, repetiit paulò post, mors. Et nos sæpe hydropicos alui fluore interiisse comperimus: quanquam Hipp. scribit, Si hydropico aqua in ventrem confluat, bonum. 91. *Holler.*

Singultiendi non faciebat finem quidam, & nonnisi vsu vini Hippocratici alleuatus. Credibile est huic ventriculi os superius præfrigidum habuisse. 92.

Puella perpetuò singultiebat, nil deglutiebat, dolor in œsophago erat. Antè pulmonibus bubulis largiter vsa fuerat, hinc grauitas in stomacho, nausea, vomitus, frustulum pulmonis quem ederat, in œsophago restiterat. Cucurbitulis reiectum est frustulum & aliis adhibitis remediis: conualuit. 93.

Archidiaconi à syncope & palpitatione è viuis sublati corpore dissecto abscessus in substantia cordis inuentus est: in alterius pericardio aqua inuenta est, quæ id symptoma inferret. In Britone inflammatio cordis, in alio abscessus in vena arteriosa. 94. *Holl. c. de palpitatione. Gal. c. 2. l. 5. de loc. aff.*

Ioa. Minard Supplicum libellorum in Regia Magister interiit à magno abscessu: in pericardio tunica contenta erat materia purulenta, & hoc medicis admirationi fuit. Vnde dum viueret & bellè munia sua obiret; ex interuallis leipothymia præhendebatur: Aphonos per 12. horas, aut eò plus manebat. Huius rei causa àn aliò referenda? legendus locus Galeni de Simia in libris de locis affectis huc maximè pertinens. 95. *Cap. 2. l. 5. loc. aff.*

Palpitatio plerisque incidit. Pericardium flatu multo distentum deprehensum est. Et is flatus in aquam aliquando concrescit. 96.

Præses Rothomagensis ab ineunte ætate ad annum 55. quo obiit palpitatione cordis tenebatur, ac præsertim à somno meridiano & vbi arctius tibias decussatim complicaret. Sensus erat quidam tremulus ad carotidas. Pulsus paruus vel nullus. Soluebatur paroxysmus edito crepitu, ructu clystere; dolore in mediis clauiculis excitato, deinde in fronte, vel tussi satis violenta sponte nata, idem mulieri contigit. Repererunt medici in vtroque cor esse calidius, frigidiorem ventriculum. Sic vapor excitabatur, quem calor discutere non poterat. 97. *Holl. c. de Palpitatione.*

Mulier ex balneo, aut vitiosis lignis succensis animo deficiebat. Quidam si per horam lauaretur idem patiebatur. hîc conuenit 98. *Gal. in apho.*

Hipp.Aph. Qui frequenter & absque causa manifesta exoluuntur, de repente intereunt.

99. Monachus asthmate breui interiit. Dissecto repertus abscessus in vena arteriosa integris pulmonibus.

100. Quidam angina coreptus cum suffocaretur, iussit sibi amputari gurgulionem, seruatus est.

101. Mihi narratum est à fide dignis puerum annos decem natum cum in regalibus egregiè Hippocraticum vinum hausisset, de nocte ab angina suffocatum. Pressus dolore sibi foris intro adegit gladiolum: effluente multo sanguine sanatus, & vixit.

102. Holler. Melancholiâ morbo detentus se mortuum putabat. Medicos precabatur ne animæ quominus euolaret impedimento forent. Monebat vt omnes viderent expirantem. Hæmorrhoidon fluxu liberatur.

103. Alius se mortuum ratus omnia esculenta auersabatur, quod nefas crederet mortuum edere. Optimo consilio effictum cadauer mensæ accumbens, cuius exemplo cibum sumpsit.

104. Sacerdos concidebat epilepticus, solùm caput mouebatur, nulla alia aliarum partium incitatio. rarissimum hoc.

105. Scoto è sura dextra vapor excitabatur, hinc totius corporis concussio. Soluebatur vomitionibus biliosis.

106. Nicolaus de Marillac & Catharina olim illustris Domini Memmei Supplicum libellorum magistri eodẽ penè morbo interiêre. Ille cum de dolore aurium intima occupante quereretur, nec non de capitis parte altera remediis aliquot aliquantulum dolor cessit: recruduit statim, non ita tamen quin munia publica obiret: ἀπύρετος ferè erat. Exactis aliquot diebus recrudescit dolor, accessio febrilis cum periodico frigore eum præhendit: attonitus statim recumbit: incipit conuelli: conuulsus cum horrendis symptomatis & ἄφωνος interit. Serua autem tres tantum dies laborauit. Sine febre: defectiones animi præ dolore: iactationes, insomnia. Remediis non cessit dolor. Rigor seu tetanus præhendit. ἄφωνος. mors. in vtroque credibile est quoddam apostema in cerebro conceptum esse. Si euasissent, παράλυσιν, aut ἡμιπληξίαν vitare non potuissent.

107. Quidam laborabat morbo medicis incognito. Suspicio nonnulla fuit poculi venefici. Argumenta aderant. Præscripto iudicis res ad medicos relata. Aperto cadauere exanthematis obsitus ventriculus reperitur. Iudicarunt toxicum præbitum, sed malè

quidem. Chirurgus oculatus quæsiuit num antequam è viuis excessisset aliquid in cute apparuisset. Cognito quod aliquid tale contigisset sententiam retractant: ac iudicarunt à morbillis occultis, vi naturæ non erumpentibus id tale euenisse. Hinc corpus internum contaminatum. Notandum hoc vt falsa de potione venefica suspicio potius blanda & placida ratione in simili exemplo fundata eleuetur, quam acerba apud iudices contentione frangatur ac oppugnetur.

Cuidam cum aphthosum os & gurgulio fuisset cum anhelitus insuauitate excretio puris contigit. Aperto corpore totus internus thorax syderatus apparuit. Et nos in vico de la Bretonnerie vidimus dominam cui saniosum os est, & veluti purulentum, fœtens. Dubitant medici an à pulmonibus, an à cerebro. 108.

Obseruatum est palpitationem cordis mulieri melancholia hypochondriaca laboranti post molestias multas contigisse. Mors. In sinistro cordis sinu pars humoris melancholici reperta est ibi veluti concreta ac fermentata. Atque ita spiritus oppressi, congelatique sunt, eorumque incitatio & motus repressus. 109.

Eques Torquatus imbecillitatem stomachi & oculorum tenebricosum quid obiecit homini occupato publicis muniis; consuluerunt vt quotidie pilulam ex aloë ante pastum deglutiret. A dolore stomachi interiit. Ferunt repertam in aluo integram massam pilularum. Nam & frequentiam medicamenti natura elusit: & fortè cum pilulam caperet genio indulsit. Vt medicamentulum impotens fuerit. 110.

Duo excernebant sanguinem, vnus per nares, alter per os. Cum remediis non cederet malum, quæsitum num hirudinem hausissent. Cum huius rei opinionem fecisset quod in fonte bibissent, tandem veritas apparuit. Videndum ne decipiamur in hæmorrhagiis, & à vitio corporis res repetatur. 111. *Gal. c. 5. l. 4. loco aff.*

Mulier hydrope vteri corripitur appetentibus menstruis aquarum illuuies per vteri ceruicem profunditur. Pelues sex implebantur aquâ citrinâ. Mox stata periodo menses reduces. Rursum par colluuies colligebatur, & profluebat. 112. *Fer c. de morb. vteri.*

Senex in iram mirè propensus post obitum sine felle deprehensus est. In eius loco lapis concreuerat: iis aliquando in cysti calculus concrescit quos grauis ac diuturnus icterus exercuit. Idem se obseruauisse annotauit Langius & nos lapillos octo in cysti vidimus in Domina de Chaulmont. 113. *Epist. 57. l. 2. Epist.*

114. Neoburgu, virgo vestalis, continuis sub dextro hypochondrio torminibus vexabatur. Mors. Omnia illæsa intestina, ab hepate pendebat folliculus fellis ob pondus inclusi lapidis in substratum intestinum procumbens. Ac illud intestinum inoffenso fellis folliculo lapis ille attriuerat. Hinc dolores, tormina.

115. Cap.4.l.5. Trallianus narrat se vidisse quendam qui cum tussi summa ad tabem vsque maciaretur, oborta grauiore tussi lapidem durum excreat, qui pauimento illisus resiliebat. Paulus quoque in pul- Cap.28.& 31. l.3. monibus sæpe concrescere annotauit.

116. Canonicus continuò tussiebat, tonsillarum abscessu laborarat. Materiam dum discutere medici conarentur, siccitate tandem obduruit in lapidem. Cum medici tussim inde ortam mitigare conarentur vsu suppurantium lapis est excretus. Nam raro vicinia lapidem continens remollita est.

117. Batrachion morbus mediastinam mulierem cum suffocationis periculo tenebat, vix loqui poterat. Tandem concreuit materia in verum lapidem.

118. Cuidam tenasmus permolestus. Tandem depræhensum illius Lang.ep.57.l.2.ex Paulo. causam esse lapidem in intestino retentum.

119. Gentilis. Cuidam stomachi dolor acerbissimus. Excretus est vomitu lapis. Cessauerunt symptomata.

120. Barnabæ Panthou consarcinatori annos 69. nato ictus & contusio ad nothas costas hepati propinquas. Restitit semper dolor & tussiendo percipiebatur. Exacti menses sex aut octo. Tandem dolores ad aluum, insomnia, inappetẽtia: de nocte syncope, vomitus sanguinis. Sudores frigidi, pulsus languidus, sanguis niger, grumosus. Syncopæ repetunt. Putatur animam agere. Purgatus deinde est. Conualuit, ita tamen vt pars ea dolore non careret. Quæstio. Vnde sanguis? cur non interiit secundum dictum Hippo.

Is vno anno & dimidio post ea symptomata cùm excreuisset, multam materiam fœtidam, & fœtidè expirasset, de repente interiit.

121. Fer.c.de lum. Vermes aliquando pruritu quodam emergunt, præsertim ascarides, hinc in fœmora natesque quoquoversum irruunt.

122. Quidam annos 20. natus epilepticus erat, nil tale passus erat antequam natus esset annos decem. At nono ætatis anno inciderat in cranium quà decurrit corona ὀβελιαῖα, effractum est cranium. Effectum vt quod intro pulsum erat releuaretur. Os illud quod effractum erat vitium attigerat, ideo incremento & nutritione prohibebatur. Sic reliquum cranium crescebat, & qua parte læsum fuerat non nutriebatur. Secundum illam partem tamen

cerebrum crescebat. Sic per oppresionem cerebri quo præsertim tempore turgebat, vertigines & epilepsia.

Legatus quodam torquebatur, nec non tumore à dextro hypochondrio per ima ventriculi in sinistrum exporrecto. Sexennio toto studetur tanquam remolliendo scirrho. Tandem iniecto acriore enemate durum quippiam ac medio ductu pertusum pedis longitudine detractum est. Portio intestini credebatur, sed falso. 123. *Fer.c.de intesti morbis.*

Alteri grauior affectus aluum cohibuit, ventre supra modum intumescente discessit è viuis. Inuentum est colon intestinum adeo infarctum pituita concreta, vt solidum planè putaretur. Et ideo nil fæcis in aluum prolabebatur. 124.

Multos cum iter facerent epilepsia præhendit, violento aëre ducto, aut per nares, aut aures. Si earum partium interitus obstruerentur, talis mali occasio præcipiebatur. 125. *Rond.c.de ep.*

Ingeniosi & quibus ingenij acuties est ob cerebri substantiam subtilem ac delicatam in epilepsiam propendent. Vnde Carolus V. Imperat. Mahumetius & Cæsar iis affectibus obnoxij fuerunt. Et quibus ingenij vis acutior delicatiorque ij si quid contentius agant præsertim in coitione hominũ, & frequẽtia, vt si quid edisserere velint paroxysmo epileptico capiuntur, vnde quidam putarunt non eò epilepsiam comitialem morbum dici, non quòd dimitterentur comitia si quis in iis epilepsia præhenderetur: sed cùm aliàs tum maximè paroxysmum epilepticum hominem adoriri cum in hominũ corona cum contentione aliqua animi agere instituunt. Vnde & aliis memoriâ quoque excidit id quod à longo tempore ei erat demandatum. 126.

Nobilis quidam quartanâ laborabat. Eum tædebat remediorum solennium. Vulgarium opem poposcit. Præstigiis ac amuletis febris visa est quiescere. Supressa est materia ab ea successit crudelis dysenteria; interiit. Hinc nosci oportet satiùs esse cum causa ægrotare, quàm sine causa alleuari. 127.

Virgo rigente hyeme niueis globulis cum æqualibus suis ludebat. Secuta partium extimarum refrigeratio, febris acuta. Summus in intimis æstus, interiit. Inuentus penè recoctus vterus, & hepar vermiculatum, hæc cum macilenta esset non dubium si in tam grauem affectum hyeme ita sæuiente inciderit. 128.

Nobilis solebat epilepsia præhendi. Remediis nil profectum est: furiosus factus est, desiit postea esse epilepticus. Ergo verum 129.

quod in aphorismis scripsit Hipp. A furore ἔκςασις superueniens bonum. huius bonæ solutionis maximè meminit Hipp. lib. 2. epid. sect. 5.

130. Cuidam tam vehemens cordis palpitatio contigit, vt vicinas costas fregerit: & eas quæ supra sinistram mammam sunt de sede propria depulerit, sæpe arteriam dilatauerit. Item in aneurisma pugni magnitudine dilatatur arteria, & visu & tactu percipitur pulsatio D. Magnus ait se cum Fernelio obseruasse effractas, vi palpitationis, costas, sed ait illas costas longè antè abscessu tentatas fuisse. Alioqui incredibilis esset historia. Alteri tanta palpitatio contigit vt vehementer desiliret manus pectori applicita.

131. Quidam cum in comitatu Præsulis caligas non exuisset, tandem cum exuere voluit partium pilos euellit citra præeuntem morbum vllum. Quod eò accessisse credibile est, quoniam diuturnitate suppressionis fuliginosi excrementi putredo concepta fuerit, hinc pilorum defluuium. *Rondeletius.*

132. Mulier quartanâ laborabat, immunis ab ea fuit quindecim dies, aut plus eò. Consilio medicorum ius foliculorum senæ sumpsit. Statim repetit febris, deinde cessat. Iteratò sumpsit medicamentum, rursum febris. Hoc arguit febre cum quartana mitiùs agendum.

Dicam quod nos obseruasse contigit anno Domini 1582. Magna fuit febrium quartanarum seges & verarum, quod per se & primò contingerent. Omnibus initio adhibita remedia. Non tamen quiescunt. Hoc affirmo verum, quibuscumque sæpius exhibita sunt medicamenta & pugnatum remediis valentibus, iis omnibus producta fuit febris. Qui verò præsidia neglexerũt principio exacto, ij intra breue tempus incolumes extiterunt. Quod ab omnibus diligenter obseruandum est, & hoc primus Galenus cum aliquot veteribus annotauit. Vt malè de ægris quartana laborantibus mereantur qui id student, vt medicamentorum frequenti vsu humorem adeo contumacem oppugnent & expellant.

133. Comitis de Maulcurier vxor cum vterum gereret casu est læsa ad regionem lumborum, ferunt non attigisse partus tempus legitimum. Peperit. Omnia satis ex voto. Pleuritis. Secatur vena sæpiùs, lochia supprimuntur. Ἀπόπληκτος. Mors. Aperto cadauere ligamenta vteri rupta reperiuntur. Mirum hoc. Et forte ruptura hæc purgationis non legitimè factæ causa fuit. An non oborta

pleuritide in muliere nuper enixa audacius mittendus sanguis? Vxor Domini Bonian mercatoris, non alia ratione interiisse videtur, quàm quia sæpiùs sanguis missus fluentibus lochiis. Hæc enim statim suppressa sunt.

Mulierem vidi quæ liberos habuerit & nata annos 30. semel, aut bis tantùm menstrua passa fuerat. An menstrualem esse ne- 134.
cesse est mulierem vt concipiat vtero?

Mirum quod obseruatum in sene iracundo, in cysti fel non 135.
inuentum sed in eius loco lapis. Quod & Langius accidere iis ait, qui diuturno ictero laborarunt. Dominus Magnus ait, in vulgari quartanarum febrium fœtura obseruasse se plerosque toto autumno & hyeme quartanarios decubuisse, ac tandem interiisse: in quorum mortuorum cysti lapis loco fellis concreuerat. His quartanis iecur autor fuit.

Nobilis Domina du Bez, cum quartana laboraret modo du- 136.
plice, modo simplice, modo typum tertianæ retinente, cum item & vinum biberet, & ingens intus incendium perciperet, tamen perpetuò illi aqueæ vrinæ fluxerunt. Quod mirum. Siue antè accessionem, tempore accessionis, & post accessionem. Et exiguum fuit admodum caloris argumentum in vrinis.

Virgo fœdos colores patiebatur. Diu id mali perseuerabat. 137.
Nullis cessit remediis, iuncta viro ægrescit, fortè curru citato vehementerque succutiente deuehebatur, dolores cordis, nauseæ, agitationes, morituram credebant. Omnis generis humores abundè euomuntur: aluus humescit. Momento penè primum faciei nitorem recuperauit.

Nobili cuidam vrinæ diu supprimuntur. Comatosus fit, con- 138.
uellitur. Vsu variorum remediorum vrina fluit. Moritur tamen. Quia suppresio excrementorum resolutionem cerebri affert: & qualitatem partibus imprimit explicatione vix perceptibilem.

Ioannes le Fuzelier in Senatu Procuratorium munus exercens, 139.
tabida matre natus, eo modo, eoque morbo, & tempore eodem interit quo eius mater. In pulmonibus nil commemorabile reperitur quod mortem attulerit. Mirum quod antè mortem ei contigit, decem ante quam è viuis excederet diebus tumidum corpus fuit. Tumor fugax erat, repetebat ex interuallis. Vnde hoc? leucæ videbantur esse. Tale quid in morbis funestis contingere solere Hipp. 2. prorr.
agnouit Hippocrates, Leucæ autem oboriuntur (supple in mori- "
turis) in morbis funestißimis, cuiusmodi est phthisis. "

140. Mulier nunquam articularem morbum passa, sanis parentibus orta, sub dio in multam noctem sermonem producit. Ab influxu lunæ crudore quodam cerebrum percellitur. Dolores capitis ingentes, hinc omnis generis arthritis eam adoritur.

141. Puellæ febris continua. Elatum abdomen in tumorem. Mirum quomodo tam subitò hic tumor natus. Præ dolore interiit. Acu abdomen mortuæ apertum. Magno edito sono venter totus subsedit.

142. Mulier macilenta erat & melancholiâ hypochondriacâ laborare videbatur. Cum aqua potui dabatur, nullum dolorem sentiebat. Cùm vinum aqua dilutum hauriebat, dolore vehementi eóque ad sinistrum hypochondrium tenebatur. Quid hoc rei? An quod vinum subibat lienem & subigebat succum melancholicum in eo contentum, vt & acetum facit Hippocratis sententia? *Hipp.3.aucto.*

143. Mulieri acerbissimi dolores capitis & aurium. Sine intermissione admittebat fumum cephalicorum per infundibulum. Alleuabatur, deteriores fiunt dolores. Mors. Aperto capite aquæ copia magna reperitur. Causam medici retulerunt ad vapores ita frequenter susceptos. Nec abs re. Gautos esse oportet in excitandis in aurem vaporibus.

144. Polemarchus à medico suo venefico poculo inficitur. Inexpugnabilis erat dormiendi appetitus. Sexto post die mors, de ventriculo querebatur. In eo quibusdam maculis ventriculus erat aspersus. Medici quibus aperiundi cadaueris cura erat, satis hoc argumenti afferre putabant. Oculatior alius iussit ventriculum ab aliis partibus desecari. Prætendit apertum omnium oculis: perforatus minimis foraminibus miraculo quodam apparuit. Et hæc pertusio mortis causa fuerat.

145. Vidi aurigam ad ripam Sequanæ pulmonicum, qui adeo viuens spiransque de se halitum emitteret, vt totum ferè cœnaculum inficeretur, & vix quisquam erat ferendo.

146. Mulieri nunquam menses fluxerunt: vixit tamen incolumis. Vidi natam annos 30. quæ semel tantum menstruum passa sit, nec tamen fœcunda esse desierit, & Hip. l. 5. epid. notat de quadam cui cum annos 4. suppresi menses essent, concepit & peperit Vitalē. *Fer.c.16. l.6. patho.*

In Perinæo quidam percutitur. Vrina supprimitur oborta inflammatione, vesicam tamen plenam esse circumscriptio designabat. Affunditur aqua tepens. Tensio remittitur. Vrinam facit. *Gal.c.1. l.1. de loc.affectis.*

Quidam colico dolore diuexatus ab omnibus calidis & acribus offendebatur, item & calorificis irritabatur. Alimentis benignis iuuabatur, dolorem acrem percipere se æger narrabat. Dato medicamento ex aloe conualuit. Sic decipi non oportet in colicis doloribus. 147. Gal. c. 4. l. 1. de loc. affect.

Alius cum dolorem excitari putaret ab acribus humoribus sumpsit medicamentum acre. Ab hoc medicamento læsum intestinum. Quouis etiam benigno cibo offendebatur. Coniecit Gal. intestinum venisse ad διάθεσιν ῥευματικὴν, & ideo facile iecoris recrementa recipere, & corrumpere. Astringentibus cibis alleuatus. 148. ibid.

Quidam in collo læsus hyeme. Recurrentes neruos læsio non attigerat. Tamen dum curatur perfrigerantur illi nerui. Vox perit. Vsu calidorum recuperatur. 149. Cap 6. l. 1. de loc. affect.

Chirurgus strumas puero curaturus dum vas secat membranam digito euellens, imprudens neruum recurrentem distrahit. Curat chœradas: mutum puerum reddit. 150. ibid.

Homo macilentus lapidem in rene querebatur. Oxyporis calidisque medicamentis lapidi deturbando medici studebant. Aliquo post tempore digitos manus vt cauum sonantes, nil penè sentire & vix moueri posse ægrè ferebat. Paralysin esse medici putabant. Sed à sola siccitate ob diætam exactam nata id mali contigerat. Macilentos lapidosos curare cum consilium est, cautionem adhibere oportet. 151. Cap. 1. l. 6. de sanitat. tuen.

Dolorem capitis intulit scorpius in cerebro natus post basilicæ herbæ frequentem odoratum. Item & à vermibus in cerebro natis idem contingere posse asserit ex Indorum medicorum sententia Auicennas. 152. Holl. 1. c. de dolore cap.

Cuidam trium digitorum sensus ademptus fuerat. Integer autem motus erat. Medici frustra manui remedia applicabant, cum in ea parte nec perfrigeratio fuisset, nec inflammatio, nec ictus. Forte cum veheretur curru, in spinam incidit qua parte decurrit neruus sensum digitis impertiens. Itaque sæpè læsionis argumentum in ea parte paret quæ læsa non est. 153. Gal. c. 6. l. de loc. affect.

In eodem capite multæ extant historiæ eorum quibus huius, aut illius digiti, aut manus sensus ademptus erat illæso motu.

Puero cum in fluuio pisces venaretur præ aquæ frigore inuita fæcum contigit excretio resoluto musculo ani. Aliis inuita, aut vrinæ, aut fæcum similiter affuit excretio, aut suppressio propter ictum, aut læsionem neruorum dorsi lumborumque. Gal. eò loci, 154. ibid.

ictum & refrigerationem rerum earum causas statuit. At in hoc distinguntur, quod ictus maxima ex parte ad plures vno musculos attinet: sed frigus vnum ferè musculum attingit.

155. *Holl. lib. de materia Chir.* Quidam maligna vi luis venereæ conflictatus cum remedia deessent fimo stabulario vrinis iumentorum & equorum commixto putrique corpus recondidit. Tota materia venenata exhalauit. Curatus est.

156. *Cap. 5. l. 2. de loc. affect.* Galeno ipsi obortus est tantus dolor vt sibi perforari partem terebra putaret: ac præsertim qua parte vreteres à renibus ad vesicam protenduntur. In calculi opinionem eo loco fixi ventum est. At excretio declarauit vitream pituitam hoc doloris tædium attulisse, quæ omnium frigidissima est.

Idem illustri viro Domino de Fon-le-bon contigisse nouimus, frustráque ei tanquam calculoso manum auxiliarem adhibebamus. Nam post infinita propè remedia per penem frigidissima pituita dolorem inferente excretâ conualuit. Quanquam & fortè colica nephriticaque simul aderat.

157. Nuper misella mulier nescio quæ absurda ob annonæ caritatem sumere coacta, cõqueritur de grauissimo stomachi dolore, ac si colicam stomachicam dixisses. De fouenda parte ita distenta cogitabamus. Tandem Rheo exhibito reuomuit pituitosa multa cum tribus lumbricis semipedem longis ac viuis.

158. *Sanaron. l. de vermib. c. 4. idem Mesu. c. 2. de cura ægritud. int.* Obseruauit Fernelius vermes ita sensim cuniculos egisse, vt viam sibi in crura fecerint. In inedia qui vermibus conflictari soliti erant, iis vermes ventrem & vmbilicum perforarunt, vt notat Auicennas, & post eum Sanaronola lib. de vermibus, atque idem se obseruasse Ioannes Mesuæus asseuerat.

159. *Fer. de sympt. vteri.* Non tantùm ætate prouectiores fluor muliebris diuexat, sed & iuniores & septennes puellas. Eas præsertim quas fœdus color deturpat. Quod in puella annorum octo accidisse narrat Fernelius. Et nos multo minorem fœdo fluore diuexatam vidimus. Mater id eò accidisse suspicabatur quòd puellula ista seruæ ῥοῦν γυναικεῖον patienti concubuisset, & probabile istud.

160. Narrat Fernelius fluorem muliebrem à gonorrhœa virulenta distingui, quod hæc fluat mensibus etiamnum erumpentibus: fluor autem muliebris cesset fluentibus mensibus. Nos contra in misella muliere vtrumque simul fluere obseruauimus. Et saniosa excretio per fluorem muliebrem adeo fœda erat, vt nullus esset ferendo.

Mirum quod contigit Polemarcho Polono. Illi annos multos aures erant purulentæ, & magno profectu exernebatur nonnihil saniosum. Accepto grādi in fronte vlunere, rapto veluti alio cursu in anteriora, è naribus stillat purulentum ac fœtens. Hinc narium fœtor. Quod mirum magis & medicis inauditum incognitumque fuit, vmbilicus ei intumuit, & stillabat sanies ferè assimilis ei quæ per nares excernebatur. Quæsitum qua id via & ratione fieret, cum vasa vmbilici in vinculum coaluerint. 161.

162. Nouimus mulieres, aut hemicrania, aut capitis dolore affligi grauiter solitas dum, aut lactant, aut peperêre. Cum primùm autē conceperunt vtero aliæ nil tale sentiunt: aliæ post duos menses tantùm laborare desinunt. Quid hoc rei? Hipp. primus hoc à se obseruatum literis mandauit. Mulieri, ait, in Phæris caput circumdolebat. Remediis non iuuabatur, ne dum caput quidem purgaretur. Cum concepisset dolores capitis relinquebant. Hipp. l. 5. epid.

Annosa mulier menstrua alba patiebatur, malum diu perseuerauerat. Cum tam diuturni mali eam tæderet, consulto medico nescio quid sumpsit quod fluxum sisteret. Nec hoc impunè tulit. Nam non ita post diabetes sæuissimus eam oppressit, à quo duobus mensibus post emaciata tabefactaque interiit. Mirum quò abierit olida putrisque materia quæ fluorem committebat. Nam ea per diabetem non fluebat. Erat enim aqua limpida. 163.

Militi ab osse ethmoide solebat purulenta materia effluere, non secus ac è naribus fluere solet. Illa fœda eluuies suppressa est facilè quòd resimis esset naribus. Duo inde vermes villosi instar digiti geniti sunt qui illum in furorem adegêre: ac febre non multùm manifesta die vigesimo de medio sustulêre. 164. Fer. c. 7. l. 5.

Quidam biliosus & macilentus, deposito fœnore contendit se intra breue tempus præfinitum sexdecim placentulas corniculatas (Galli vocant *des eschaudés*) comesturum. Effectum est vti voluit. Venter inde intumuit, doluit plurimum. Miraculo quodam post tumorem istum ventris, maculis, aut exanthematis corpus exaratur qualia in fœda scabie apparent. Grauissimè ægrotauit, ferè inde contabuit. 165.

Quidam in diuturno comitatu cum multis diebus caligas non exuisset, tandem cum eas deposuit, cum illis illarum partium pilos auulsit: ita fuliginosæ materiæ retentio diuturna radices illorum exederat. 166. Rondeletius. in ca. de notis Alopeciæ à morbo Gallic.

Quendam equus in præcordiorum regione calcitrauerat: in 167.

ſepto tranſuerſo ſemper manſit imbecillitas. Dum reſpirationem inchoabat omnes thoracis muſculos mouere cogebatur etiam ſanus effectus. Et athleta, Secũdus, nomine, cum in ſepto tranſuerſo imbecillitatem nonnullam perciperet, omnes vna reſpiratione thoracis muſculos mouebat, his locis patet ſæpè occultam difficultatis ſpirandi cauſam, ex aliqua etiam abdita diaphragmatis imbecillitate naſci. Præſertim vitium æſtimare oportet dum quietem agimus: nam tum ſola diaphragmatis motio reſpirationi ſufficit, quod ſi tunc omnes thoracis partes mouentur, aliquid contra naturam ſubeſſe ſuſpicandum eſt.

Gal. c. 4. l. 4. de loco. aff.

168. *ibid.* Cuidam in nate oborto ſuppurato iuxta cruris initium, nerui illius cruris per chirurgiam nudati ſunt: parte tamen ſanata, toti membro difficultas motus contigit. Coniecit Gal. à priore inflammatione aliquid ſcirrhoſum in parte relictum eſſe. Huic rei prouidit. Conualuit.

169. *ibid.* Piſcator cum ſolo frigido diu piſcans deſediſſet, in inuoluntariam fæcum & vrinæ excretionem incidit, fomentorum calidorum vſu ſanatus eſt.

170. *ibid.* Quidam ſub multa fecit iter pluuia ac validis ventis, pallium madefactum ceruici impoſuerat. Pars pericranij ſenſu carebat. Medici capiti remedia aſſiduè applicabant. Nil proficiebatur. Ceruici conſultum eſt. Sanatur. Nam ex primis ſpinæ ſpondylis nerui paria duo aſcendunt ad caput, à quibus pellis caput ambiens ſenſum mutuatur: ſic neceſſariò ceruici neruorum origini proſpiciendum erat.

Quibus ex locis patet conſultos nos eſſe oportet in remediis vſurpandis, ne parti temerè illa adhibeantur, cum tantum compatiendi lege laborat.

171. *Gal. 2. l. 5. de loc. aff.* Galenus obſeruauit tantam ſæpè humoris copiam in ambiente cor tunica, vt ipſum cor non moueatur, quod & in hominibus & in ſimia à ſe diſſecta vidit, cum illa in dies emaciaretur. In Gallo gallinaceo ſcirrhoſum obſeruauit, ac ſi multiplex membranarum implicatio eſſet.

172. *ibid.* Gladiatores inflammato manifeſtè corde vidit pereuntes, non aliter quam ſi ſyncope cardiaca præhenderentur.

173. *ibid.* Quidam cum palpitatione præhenderetur præſertim verno tempore, ſolennem phlebotomiam celebrabat: & multis in ſimili affectu profuit ſectio venæ, ait Gal. Et ille & hi ferè omnes morte ante ſenectutem præueniuntur, & cum ſyncope omnes ferè pe-

reunt. Tamen sine syncope vnum, aut alterum periisse, ait Gal. sed alia mortis specie: id est, apoplectico quodam modo, vt ait Paulus Ægineta.

Faber lignarius à vomitione molesta liberari non potuit. 174.
Aperto cadauere semilacer erat ventriculus & putredine corruptus. Idem ferè in Domino de Hodeuille est inuentum. Nam languit ferè per 45. dies, nec manifestus erat morbus. Animo sæpè deficiebat, vt facultatis vitalis virtus videretur extingui, alimentis resurgebat. Mors. Aperto cadauere totum hepar penè putre: Pulmones corrupti. Quibus in ægris eadem symptomata conspiciuntur, cautè medicamenta exhibere oportet. Nam sæpè calamitosè statim à sumpto medicamento intereunt. At præmatura morte corripiuntur.

Puer annos natus duodecim sine nephritico dolore, cum dif- 175.
ficultate tamen vrinæ per penem excernit lapillos pici & aloæ simillimos. Mirum fuit multis. Numquam cruentũ excreuit. Quæritur cuius naturæ ea sit concretio. A sanguine esse aiunt. Ergo credibile foret aliquando mictum cruentum fuisse. Tamen cum Gal. explicat quæ sint illæ carunculæ quæ in vrinis apparent, ait veram carnem non excerni, sed sanguinem in hepate, aut in renibus exustum. Qui locus pro eo de quo nunc dicimus, audiendus videtur. *Com. in Aph. 76. l. 4.*

Quidam annos 30. natus nephriticos dolores passus erat sæpè. 176.
Purulentum minxerat. Cætera alacris interiit. Repertus lapis in ore vasorum vrinariorum. Quod mirum, vterque ren tabuerat: nil erat succi, nil carnis: sed in molem maximam creuerat ac si inflatam vesicam dixisses: & tota cauitas renum ita extensorum inanis erat. Sed quod mirum magis & nusquam visum, carunculæ longæ repertæ sunt tum in arteria venosa, tum in vena arteriosa, nec non caua vena dextrum cordis ventriculum attingente. Et tamen nunquam vlla difficultate spirandi laborarat. *Idem narrat Fer. c. 12. l. 6. patholog.*

Heros quidam Lutetiæ à febre acutissima decumbit. Deliria 177.
perpetua. Moriturum delirum prædicebant medici. Ecce nil tale medicis agitantibus strophiolum deuorat. Hinc grauissimæ & frequentissimæ conuulsiones. Medici tale quid morbo tribuebant, sed malè. Fortè illud per os magno cum conatu expulit: cessant conuulsiones. Audio conualere. In historiis præcedentibus huius libri obseruatum quomodo hydrops modò per insensilem transpiratum miraculo eua nuerit: modò per sudores. Nos autem

vidimus mulierem quæ menses aliquot hydrope detenta fuit. Abdomen elatum erat plurimum. Protuberauit vmbilicus:
178. ruptus tandem est vi aquæ conclusæ. Excreta magna aquæ pars. Item circum lumbos per dies aliquot alia pars aquæ per modum copiosi sudoris excreta est. Euasit tandem ab illo morbo. Immo narrat se plurimum adiutam in tumore aquoso tibiarum poculo ex cancris fluuialibus contusis in vino albo, in quo prius infusi sunt. Tumor ille pedum miraculo discessit.

179. Paulò antè annotatum quendam puerum excreuisse è vesica, aut è renibus lapillos pici aloæque simillimos. Est & mirandum quod nuper obseruatum, ex interuallis grumus sanguinis è nare durissimus, friabilis tamen magno cum conatu exibat. Qua parte decurrebat latebatque vena nigrities summa apparebat. Quærebatur quid rei esset. Tandem dictum malum hoc veluti nasi hæmorrhoidem nuncupari posse, qua fœculento sanguine cerebrum repurgaretur. Nec malum hoc supprimendum censebant, quòd furoris, aut symptomatis deteriotis metus esset quidam.

Cuidam militi nares simas habenti ex eluuie quadam suppres-
180. sa fluere solita, vermes duo villosi instar digiti illic geniti inuentique sunt: atque hi tandem illum in furorem adegerunt, & sine
Fer. c. 7. l. 5. de morbis. manifesta multùm febre de medio sustulerunt.

In oppidulo diui Gratiani quidam colico cruciatu tentari so-
181. litus post intempestiuos labores consueta symptomata experitur. Rustici neglecta alui subductione ad calefactoria confugiunt. Impensè calfaciunt. Aluus planè resistit. Medicamenta assumpta etiam horas nouem in præcordiis morata, reiiciebantur sine vllo profectu. Clysteres irriti. Balnea vsurpantur. Nihil prosunt. Quarto post die tympanitis speciem refert abdomen. Mors. Iliacum hoc.

182. Galenus notat quibusdam ex diuturno lactis vsu, lapides in
Cap. 7. l. de sanit. tuenda. renibus concreuisse: aliis dentes eodem vsu excidisse. Quidam agricola centum annos vixerat in vsu frequenti lac habens, aliàs solùm, aliàs cum cacuminibus thymi. Aliùs spe lõgioris vitæ i[illegible] e[illegible]n factitare voluit. Incredibile quot symptomata inde contigerint. Hinc patet vnum & idem non easdem habere in multis vires.

183. Cuidam totum brachium à metastasi humoris in eam partem nigricabat. Malum disparebat. Tunc insaniebat. Rursus redibat. Consultum tandem est vt denigrato brachio scarificatio profun-

da adhiberetur. Conualuit, liberque fuit & ab ista nigritie, & ab insania.

Multis qui insaniuerant post melancholicas affectiones caput apertum fuit. Venæ capitis inuentę sunt turgentes, dilatatæ, ac varicosæ factæ. Idem capiti contigerat quod venis varicosis. Immo affectus erat, quē Hipp. vocat ὑπέρεμετον, venarum: super-vomitionem & eructationem voco. 184. *Lib. 2. de mor*

Mulier ægerrimè præ dolore varices ferebat. Dilatatio summa erat. Audacter è varicibus ipsis detractus est sanguinis larga copia. Audacia ista rationem superauit. Optimè habuit. 185.

Mulier nouem menses gestare vterum putabatur. Nonnulla ex iis aderant quæ imprægnatis mulieribus, adesse solent. Instante partus tempore præ dolore ob abdominis tumorem fatis concedit. Veriti parentes ne vnâ extingueretur fœtus, vt ademptâ matre superesset, recens emortuæ cadauer penè spirans secatur. Totum corpus internum, epiploum, mesaræum, hepar, lien, pulmones, cor quoque ipsum & peritonæum erant obsita vesiculis aqua purissima plenis & limpidissima, nihilque graueolens habebat, & quod magis mirandum, vnicuique vesiculæ triplex erat tunica, & incolumis, integraque à corpore siue esset superficies, siue interior substantia decidi detrahique poterat. Hipp. hydatidas obseruauit in corpore ipsius hepatis, sed nunquam quid tale in toto corpore deprehensum est. 186. *Aph. 55 l. 7.*

Nobilis vir febre tertiana correptus fuit, quartus paroxysmus adeo vehemens fuit, vt translato sursum humore ἐκπίεσμος vnius oculi, & exitus foras contigerit. Et hic oculus deperditus tabuit. 187.

Filiæ D. Desbrosses obortus tumor sub lingua, batrachion vulgo dictus, hinc nonnulla deglutiendi & loquendi difficultas. oui Columbini magnitudinem adæquabat. Et venulis conspersus erat nigricantibus. metuebant chirurgi ne ad carcinomatis naturam accederet. Sectionem tentare recusant, audacior vnus adacto scalpello pituitæ albugineæ vncias duas vel tres educit. Breui conualuit. 188

Dominus du Plessis cum molestiam aliquot accessionum febris tertianæ satis vehementis pertulisset, nouum & insolens remedium experiri voluit, cum enim ex aquatione & fluuio equi reuertissent, iussit eos aqua puteali perfundi, cum hoc spectaret, istaque affusio aquæ perplaceret, idem voluit sibi fieri, & vt idi- 189.

serui facerent coegit. Educunt frigidam è puteo, nudo corpori, medio paroxysmo aqua affunditur. Nec id diu impunè tulit. Nam paulo post ἄφωνος fit, cõuulsiones eum adoriũtur. Spuma in os cucurrit. Epilepticè cõuellitur. Mors. Mirũ fuit vnde tam repentinæ mortis occasio. Licet enim difflari prohibeatur materia tertianam committens, non ita tamen sæua edit symptomata. Credibile est istud serum, eumque febrilem habitum qui è materia putrente effertur (licet febris ipsa, sit εὐήθης) malignum quid habere. Declarant dolores vehementes capitis, aut totius corporis &c. symptomata quæ tam cito assidere solent febribus etiam mansuetis, vt mirum non sit, si insolentem experientiam & imprudentem tam fatalis casus exceperit.

190. Alter febre tertiana laborabat. Medicus qui illi medebatur vt erat αἱμόφοβος, detractionem sanguinis neglexit. Quarto paroxysmo ruptis velut venis, & sanguinis repagulis, & facto impetu quodam in partibus internis, tanta foras sanguinis eruptio est consecuta, vt eo ipso die illi obeundum fuerit.

191. Vxor D. Bondenier varices magnos habebat in cruribus & tibiis. Temperamento est melancholico, adhibito super ea re consilio apertæ sunt venæ, detracta est sanguinis copia insignis. Ab eo tempore nullum commemorabile secutum est incommodum.

192. Virgo quædam dum humi cecidisset, & verita esset ne naturalia detexisset, præ pudore desiit esse menstrua. Patiebatur autem tunc menstrua. Verebatur vero ne quid istius impuræ excretionis apparuisset. An tam facilis suppresionis mensium causa, reuocato spiritu aliò, qui sanguinem ad partes conducebat.

193. Filius Clarissimi illius Budæi qui sui sæculi lumen extitit, horrendum symptoma passus est: eo sudante lintea cruentis maculis perspersa inuenta fuerunt. Et eo morbo interiit. Notat Arist. quosdam sudore cruento exudauisse. Et Theophr. ex Monade medico citat sudorem aliquando emanare cui similitudo insitum sanguine.

Cap. 19. l. 3. de hist. an.

194. Filio D. du Bois post eruptionem variolarum oborti dolores atrocissimi in brachiis & tibiis qui nullis cesserunt remediis: adhibito consilio super ea re emplastrum de ranis applicatur partibus dolentibus, breui conualuit. Id quod negligi non debet, ne tam facilis & ad manum parati remedij contemptus calamitatem ægris adferre videatur. Nam si dum vrgent dolores isti, si dum pars tumet ad suppurantia festines, corruptionis metus

maior

maior erit. Si in solis anodynis consistas, opera fortassis ludetur. Et in tempestate quadam pustularum & eruptionum ferinarum ferace oborti sunt tumores & dolores in variolis & morbillis qui pueros miserè necabant. Itaque cæteris nil proficientibus, in hanc itum sententiam, vt Emplast. de Vigo cum hydrargyro applicaretur, aut litus lenis alis fieret ex Mercurio. Mirum in modum id remedij genus profecit.

In domo D. de Pacy cum hortus esset in quo genista luxuriaret, & parietes ferè floribus ornarentur ac vestrientur, cœpit quosdam desiderium floribus vtendi & esitandi, colligunt & sartagine frigunt. Esitant iucundissimè. Tribus post esum horis, tumultus in ventriculo contigit, dolor capitis cum vertigine fugaci, nausea, vomitus, & alui laxatio; ac si quoddam choleræ morbi rudimentum foret. Stupor, metus, admiratio. Quæ grauida erat verebatur de aborsu. Paulò pòst pacata omnia. Vocatus, mirabar quid esset cur flores isti, qui in vsu aceto condîti hyeme asseruari solent, tantam perturbationem attulissent. De his sic Dioscorides. Purgant per superiora vehe- "menter Ellebori vice citra periculum flores genistæ & semi- "na. Quod obseruatione dignum est ne aut ciborum ignorantia, aut voluptate ducti in commoda valetudinis peccemus. 195.

Quidam in sura vulnus accepit, fluxit sanguis multus, non tamen immodicè, vt ne ad fluxum sanguinis referas. Id quod contigit. Ab eo tempore congredi non potuit, nec semen emisit, saltem non arrexit sufficienter. Id mirum fuit etiam peritis rei anatomicæ. Non videtur enim ratio cur vulnus eâ parte inflictum eam impotentiam adferat. An id Hip. fortè adumbrauit, dum scripsit sectionem in malleolo infœcundos reddere? Sic aliquis partium consensus est, sed is fortassis non intellectus. 196.

Socrus D. Passart frequenter colico dolore tenebatur eóque valde crudeli. Ad hepar illud referebant. Ea videbatur mœsta perpetuo. Tandem incidit in febrem continuam. Dolor totam partem dextram penè occupabat. Ab iecore omnino id esse autumabant. Nulla re juuari potuit. Nono icterus κατακορής. Mors: aperto cadauere cystis fellis lapillis plena reperta est. Hepar albicans. 197.

Sectio inter annularem & minimum digitum ab antiquis credita est febrem quartanam soluere. Quædam 7. iam men- 198.

ſes quartanaria fuerat: Maſilij Medici conſilio ſecta eſt vena, detractuſque copioſè ſanguis. Febris iugulata eſt, ſed annum ferè vnum manus tota veluti liuefacta manſit. Alter febre quartana diu laborabat. In tibiis vlcera maligna & telephia oboriuntur. Febris perſeuerat. Arte remediiſque communibus non curantur. Suſpicio luis venereæ eſt, quòd medicabilia non redderentur. Tamen rebus diligenter expenſis, & rogatis, nil venereum inuentum eſt. Non deſierunt tamen Medici ſuadere vſum hydrargyri. Plantis pedum & femoribus applicantur ceronea de hydrargyro, & conſimilibus. Prouocatur πτυαλισμός. Curantur vlcera, curatur & febris. An idem in contumacia febris quartanæ agere licet? Tamen narrat Fernelius obſeruaſſe ſe quendam continenter afflictum, & lue venerea cum ſordidis vlceribus, necnon quartana vera. Adhibiti litus & diæta ſolennis ad luem veneream, lue venerea eſt liberatus. quartana perſeuerauit.

Lib. de Abditis rerũ cauſis.

199. Mercator quidam ferina deſtillatione in pulmones à capite iam vetere infirmitate prædito laborabat; nec ſolum caput accuſabamus, ſed & partium inferiorum intemperiem quandam, cui pariter conſulendum putabamus. Poſtquam primarios Medicos conſuluit, ijs viſum eſt ex vſu eſſe lenientia, mitigantia, catarrhum compeſcentia, tandem noſtro conſilio incraſſantiũ ſyruporum vſus viſus eſt neceſſarius. Lutetiam venit tuſſiculoſus, curis implicitus, debebat enim ſiſtere ſe coram Senatu examinis ergo. Et cum hinc illinc animus curis agitaretur bene cœnatus, meminit iſtius ſuperioris conſilij. E pharmacopolio ſyrupum de papauere quærit. Eo copioſo vſus eſt, tum ad catarrhi leuationem, tum ad ſomni conciliationem. Sed ſuæ imprudentiæ pœnas non longè poſt pependit. Obmutuit enim & ἄφωνος manſit per duas horas integras. Etiam valde agitatus vocem non recuperauit. Hinc apparuit febris ingens (nec enim antè ἀπύρετος erat. Sequentibus diebus veluti balbutiens & parum attonitus redditus eſt. Multorum obliuiſcebatur, καταφορικός interijt. An vſus iſtius ſyrupi tantopere obfuit. An materia ſuppreſſa fuit quæ καταφορὰν inuexit? An bonum in catarrhis venenatis & ſubtilioribus dare narcotica? Annon dum ſymptomati occurrimus, cauſam, morbi fomitem adaugemus? Etenim in talibus fluxionibus fit quædã διάχυσις, & retinens de natura ſynte&ctica, & talis humoris ſuppreſſio

cum aliquid venenati habeat, perniciosa est. Commodè per halitum & sudorem exhalaret & digereretur, sed si idroticis vtimur, metus est ne corpus calescat, & humores commoueantur.

Nobilis mulier cum conceptum fallere vellet & foetum elidere, τὸ φθόϱιον sumpsit ad provocandum sanguinem; & sui temerarii consilij pœnas pependit. Fluxus enim sanguinis est consequutus, erosis potius quàm apertis venis. Multo sanguine per sinum pudoris profuso, adeo refrixit omne genus neruosum, vt in summam imbecillitatem adductum sit. Hinc cruciatus articulares, immanes, modo quodam admirabili atque diuina vindicta orti. Membrorum contractio, squalor, macies, mors. Quæ immodica hæmorrhagia conuulsionem ab inanitione adfert, eadem articulares dolores excitare potest. 220.

FINIS.

INDEX ALPHABETICVS RERVM OMNIVM *insigniorum quæ continentur in hoc tertio Tomo Consultationum Medicinalium Dom. Gulielmi Ballonij, Doctoris Medici Parisiensis.*

A

B

C

Vinum

Z.

Extraict du Priuilege du Roy.

PAR grace & priuilege du Roy, il est permis à M. IACQVES THEVART, Docteur Regent en la faculté de Medecine en l'Vniuersité de Paris, & Medecin de la Royne Mere du Roy, de faire imprimer les Oeuvres de Medecine de M. GVILLAVME DE BAILLOV, iadis tres-celebre Docteur, Regent, Doyen, & ancien maistre de ladite Faculté de Medecine son oncle, par luy examinez, corrigez, & augmentez, & mis en bon ordre, auec defenses à tous Libraires, Imprimeurs, & autres personnes de quelque qualité & condition qu'ils soient, d'imprimer ou faire imprimer, vendre ny debiter lesdiets Oeuvres dudit sieur DE BAILLOV, ensemblemēt ou separément, sans le congé & permission dudit sieur THEVART, durant le temps & espace de dix ans, à compter du iour que lesdites Oeuvres seront acheuées d'imprimer; à peine de confiscation des exemplaires contrefaits, & de mille liures d'amende, despens, dommages & interests enuers luy; nonobstant oppositions ou appellations quelconques, Chartre Normande, clameur de Haro, ou autre chose à ce contraire, ainsi qu'il est plus au long contenu en l'original. Donné à Paris le 18. Septembre mil six cens trente-quatre. Signé, par le Roy en son Conseil. RENOVARD, Et scellé du grand sceau de cire jaune.

Ledit sieur THEVART consent & accorde que IACQVES QVESNEL, marchand Libraire à Paris, iouysse du contenu au present Priuilege.

Ce 3. & dernier volume de Conseils est acheué d'imprimer pour la premiere fois le 15. Nouembre 1648.

Errata sic corriges.

PAge 3 lin.16.ſuadeat, pag.8.lin.19.lixiuium. Ead.pag.16.lin.34 imponantur,pag.10.lin 23.prehenderint,lin.vlt.ægri,pag.16.lin. 8 Ergo pag.22.lin. 28.fuliginoſi,pag.23.lin.13. hinc lachrymæ,pag.25.lin.30 in facie,pag. 4.lin.14. multum,& lin.28.ſeri tenuis,& vlt.lin. langius,pag.35.lin.17.tranſeundus, pag. 37.lin. 26. mixtum aliquid, pag.40. lin.16. poeta, pag.41.lin. 6. ſeroſum, & lin.15. μελαγχολώδεις.pag 41.lin.24. καθεκτικός, & lin. 36.ἐθίσματα, pag.43 lin 30.ἠθροισμένην,pag.47.lin vlt.fibras,pag.49 lin 26. pro bonorum lege humorum pag.51 lin.12 Platoni,pag.59.lin.9.borboryſmi, pag.60.lin.19. alioquin,pag.61.lin.12. craſſefactionem,lin.33 ſed.pag.65.lin.22.in ventrem, pag.75.lin.8 lariſſæa,pag.77.l.15 fotum, pag.80. lin.10. & alibi ſæpius pro ſcynæ lege Chinæ vel potius ad congruè loquendum leg.rad ſinarum,pag.85 lin.27.Pugenſes & borboniæ,pag.90 lin.14.ſcrotum, pag.95 lin.5. Hypocratico,pag.98.lin.4.populeoue,pag.100.lin.23.defæcatius, pag.101.lin.vlt.decerni, pag 102.lin.3 rad dictamni.pag.104.lin.112halicacabi,pag.109 lin.13. irriguus,pag 114.lin. 30.citrini,pag.123.lin.29.fluorem,pag.124.lin.10. iua,pag.128.lin.14. Peruuiano,pag.135. lin.15.hydragogum, pag.141.lin.12.Iſchium.Pag.144.lin.5.vſus,pag 179.lin.3. ſtranguriam, pag.182.lin.antepen.conſeruæ,pag.192.lin.18 laborauit. Et in marg.omnis, pag.202. lin.7. hydrargyri,pag. 208. in marg. vinum ſubſtantia neruoſis partibus noxium, qualitate amicum,pag.212.in marg.apparet cum, pag.239 lin.4.fugitiuo,& lin. . & 5. Gonorrhœæ Gonorrhœam,pag.243. varices de genere eorum quæ, pag. 246.lin. 28. berberorum, pag. 247. lin. 4.tenui, & ſub finem lin. teſtatur, pag. 250. lin. 6. dele integram, p. 255. lin. 15 auriginoſorum,p.271.lin.antep.rebellante,pag.272.lin. 6. contactuque, & lin. 8. ſpica &, pag.286.lin.4. pede, pag. 317. lin. 14. meatus.

Cætera emendabit candidus Lector.